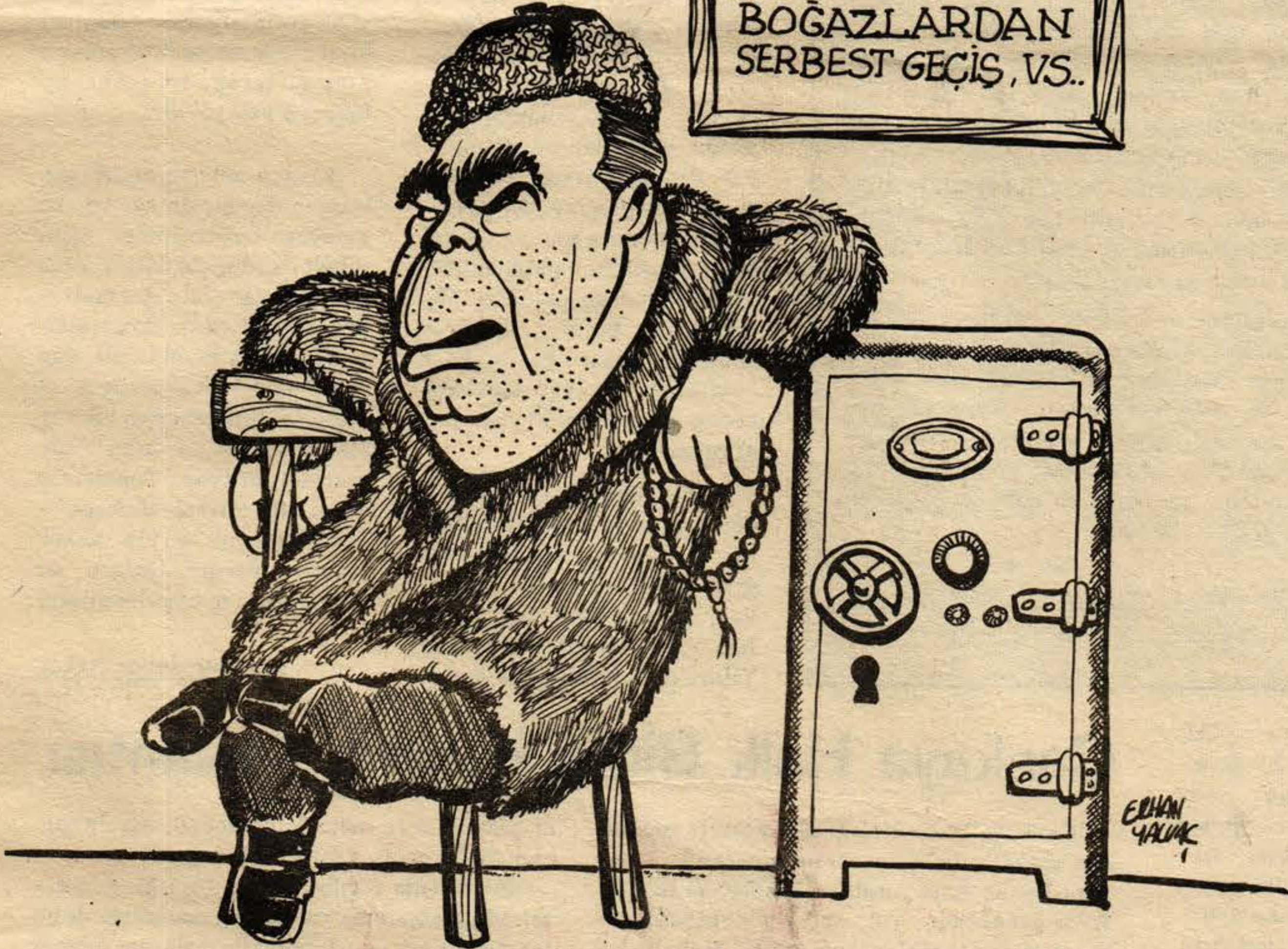
HALKIN SESİ 118

19 TEMMUZ 1977
250 Kuruş

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

TARIM ÜRÜNLERİMİZİ YAĞMALAYAN TEFECİ TÜCCAR: SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİ

RUSYA, TÜRKİYE'NİN DİĞER ÜLKELERE 100 KURUŞA SATTIĞI AYNI MİKTAR PORTAKALA 53 KURUŞ. LİMONA 89 KURUŞ, KURU ÜZÜME 79 KURUŞ, TÜTÜNE İSE 68 KURUŞ VERİYOR.

1975 YILINDA AYNI KALİTE TÜTÜNE TON BAŞINA AMERİKA 47 BİN 236 LİRA ÖDERKEN, RUSYA 40 BİN 582 LİRA YANİ 6 BİN 654 LİRA DAHA AZ ÖDEMİŞTİR

ORTA SAYFADA

MC'nin Genel Kurmay Başkanı adayı: Ali Fethi Esener

8. SAYFADA

GENEL GREV VE YÜZDE 5'İN İRADESİ

3. SAYFADA

Kartal Maltepe Askeri Cezaevinde baskı ve işkence

Ben askerliğimi yapar - ken, baskı, dayak ve işkenceler yüzünden firar ettim. Bu firardan dolayı Askeri Mahkemeden 18 ay ceza al - dım. Orduda baskı, dayak küfür her gün rastlanan o - laylardır.

Ben Askeri Mahkemede tutuklandıktan sonra Kartal Askeri Cezaevi'ne getiril - dim. Beni hücreye attılar. 8-10 gardiyan ellerimi ayaklarımı bağlayıp ışığı da söndürerek, tekme tokat meydan dayağına çektiler ve fa - lakaya yatırdılar. Bu işkencelerden sonra koğuşa götürdüler. Koğuştaki arkadaşlar bunların gelen her mahkuma yapıldığını ve burada esir kampında olduğu gibi davranıldığını anlattılar.

Hergün sabah saat 6'da kaldırıp, akşam 9'da yatırıyorlar. Sabahları yarım sa - atlik havalandırma saatinde bizleri soyundurup, çakıl taşlarının üzerinde süründürüyorlar. Her tarafımız yaralanıyor, kanıyor. Mahkuma günde bir kere bir bardak su veriyorlar. El, yüz yıkamak için hiç su yok. Sadece onbeş günde bir soğuk suyla banyo yaptırıyorlar Banyo en fazla onbeş dakika sürüyor.

Yemekler de berbat. Dört kişiye bir ekmek ve beş ki - şilik gruplara bir tabak yemek veriyorlar. Yemeklerin bir kısmını bize vermeyerek, cezaevi müdürü olan albayın köpeklerine veriyorlar. Açlıktan kıvranan, hastalanan birçok arkadaşımız oluyor. Yemek tabakları susuzluk yüzünden yıkatılmıyor. Pis tabaklarda yeniden yemek veriyorlar. Ziyaretler haftada bir gün ve on dakika. Bunun beş dakikası Nizamiyeden Cezaevine gelinceye kadar geçiyor. Ziyaret sırasında askeri gardiyanlar başımızda duruyor. İçeri yiyecek ve giyecek hiçbir şey almıyorlar.

Bizle beraber cezaevinde bulunan iki siyasi mahkuma herkesten çok baskı yapıyorlar. Bunların biri çavuş, diğeri onbaşıdır. İsimleri Yaşar Ercan ve Mustafa Yıldız'dır. Ayrıca bir asteğmen de 1974 senesinde tutuklanmıştır. Siyasi mahkumlara yerleri paspas yaptırıyorlar, dövüyorlar. Ortaya çıkararak, "komünistler, anarşistler" diye mahkumlara gösteriyorlar. İkisini yan yana getirmiyorlar. Bunları bizlerle konuşturmuyorlar. Konuşurlarsa, hücreye atıp işkence yapıyorlar.

Kısaca anlattığım bu baskıların durdurulması ve kamuoyuna duyurulması için, içinde azıcık dürüstlük olan her kişi harekete geçmelidir. Demokratik kuruluşlar bu baskıları incelemeli, durdurulması için mücadele etmelidir. Bu gerçekleri Kartal - Maltepe'de yatan her mahkum biliyor. Toptaşı Cezaevi'nde Kartal-Maltepe'den gelen çok sayıda asker mahkum vardır. Onlara da bu işkenceler uygulanmıştır.

Bir Yurtsever Asker

Mamak Muhabere Okulunda yurtsever subaylar sürülüyor

Mamak Muharebe Okulu'nda yurtsever subaylar sürgüne gönderiliyor. Sürgüne gönderilmelerinin sebebi erleri ezmemeleri ve ilerici yayınları izlemeleridir. Yapılan aramalarda ülkücülere ait bir yazı veya dergi bulunduğunda son derece normal karşılanıyor ve sahibine iade ediliyor. Eğer ilerici bir dergi veya herhangi bir gazete bulunursa, falakaya yatırılıyor.

Ankara'dan Yurtsever Bir Asker

Devrimci şehit Ali Canpolat toprağa verildi

3 Haziran'da Ankara'da faşistler tarafından kahpece öldürülen Ziraat Fakültesi 3. sınıf öğrencisi Ali Canpolat 5 Haziran'da Pülümür halkı tarafından törenle toprağa verildi.

Halk cenazeyle birlikte Kırmızıköprü'nün Aktik köyüne kadar yürüdü. Yol boyunca marşlar söylendi, kitle hep bir ağızdan "Katil İktidar", "Kahrolsun Faşistler", "Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun", "Aliler Ölmez", "Yıkılsın Ağalık Topraklar Köylünün", " Alevi-Sünni Bir Olsun, Faşistler Kahrolsun", "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganlarını bağırdı. Cenaze toprağa verildikten sonra Ali'nin kardeşi bir konuşma yaptı:

"Bugün Ali'nin katillerinden hesap sormak ancak doğru bir mücadele ile kitlelere gerçek düşmanlarını göstermekle mümkündür. Amerika'nın ve Rusya'nın ülkemiz üzerindeki zinciri kırılmadan baskı ve zulmü ortadan kaldıramayız. Halkımız katillerden ve işkencecilerden hesap soracaktır."

HALKIN SESİ adına konuşan bir arkadaş da, "Bugün Amerika ve Rusya'ya karşı çıkmadan ne zulmün ne de katliamın hesabını sorabiliriz. Önümüzdeki görev her iki milliyetten halkımızın birliğini sağlayarak iki süper devlete karşı milli bağımsızlık bayraklarını daha da yükseltmektir" dedi. Törende "Devrimci Yol" dergisi adına da bir konuşma yapıldı. Bağımsızlık andı içildikten sonra tören sona erdi.

Tören boyunca Devrimci Yol taraftarları ortalığı karıştırmaya çalıştılar. "İki Süper Devlet Yıkılacak Elbet" yazılı pankartı yırtmaya kalkıştılar. Sonra Ali'nin kardeşinin siyaset yapmadan konuşmasını istediler. "Ali bizim arkadaşımızdı" diyerek HALKIN SESİ'ne söz vermek istemediler. Bunun için kendi arkadaşları konuşmasını bitirir bitirmez, cenaze töreninin sona erdiğini ilan ettiler. Fakat kitle onların peşinden gitmedi.

Pülümür halkı Ali için duydukları üzüntüyü mücadeleye dönüştürecek, Amerika ve Rusya'ya karşı mücadele bayraklarını daha yükseklere kaldıracaktır.

Pülümür'den Devrimciler

Halk arasında düşmanlık yayan akımlar yıkılacaktır!

Ben Halkın Yolu'nun görüşlerini savunan bir devrimciydim. Bizim saflarımızdan birçok devrimci AYDINLIK-HALKIN SESİ saflarına geçmişlerdi. Bu olaylar üzerine AYDINLIK ve HALKIN SESİ'ni araştırmayı düşündüm. Bunun için H. Yolu'ndan arkadaşlardan AYDINLIK ve HALKIN SESİ'nin eski sayılarını iste - dim. Kendimde şu eksikliği hissediyordum: Kulaktan dolma bilgilerle AYDINLIK'a "oportünist" diyordum ama hiçbir sayısını okumamıştım. Benim, dergileri incelemek istediğimi duyan H. Yolcuları bana AYDINLIK saflarına geçmişim gibi davrandılar. Oysa ben sadece AYDINLIK'ı araştırmak istemiştim, suçum bu idi. Sonradan öğrendim ki, ambargo koyarak HALKIN SESİ'ni okutmuyorlarmış.

Daha sonra bizim arkadaşların AYDINLIK saflarındaki devrimcilerle tartışmalarını izledim. Hiçbir devrimci yöntem izlemiyorlar, sadece küfrediyor ve kabadayılık yapıyorlardı. Hatta bir keresinde bizim arkadaşlardan biri tartıştığı devrimcinin üzerine sigarasını fırlatıp, "sizi vuracağız, kafanızı koparacağız" dedi. Ben bu gibi yöntemlerin devrimci bir yöntem olmadığını anlatınca beni de terslediler.

H. Yolu'nu araştırdım, dergi başka yazıyor, savunanlar ayrı söylüyor. Adeta rotu çıkmış bir araba gibi yalpalıyor. AYDINLIK'ı yıkacağız diyorlar. Küfürle, silah çekmekle bu olmaz, eğer doğru yoldaysanız, ideolojinizle yıkın. Yıkmak istiyorsanız tam fırsatı. AYDINLIK kitle önünde tartışmayı öneriyor, kendinize güveniyorsanız bunu kabul edin.

İşin garip tarafı 1 Mayıs'tan önce AYDINLIK'ı birlik içinde görüyorduk. 1 Mayıs'tan sonra bu siyaset değişti ve AYDINLIK birdenbire "hain" oldu. Oysa Üçlü Blok tertibe bile bile alet olmuştu.

Şimdi bütün dergileri ve kitapları okumaya başladım. H. Yolu'ndan olan arkadaşlara bunu öneriyorum. Çünkü H. Yolu'ndan arkadaşlar ya HALKIN SESİ'ni hiç okumamışlardır, ya da birkaç sayısını okumuşlardır. H. Yolu'nun 1 Mayıs'taki tutumunu ele alarak işe başlayalım. H. Yolu'nun bütün siyasetleri 1 Mayıs'taki gibi ise bunlar oklarının neyi hedef aldığını bilmiyorlar, oysa oklar doğru hedefe atılmalı.

H. Yolu'ndan ayrılarak araştırma yapan bir devrimci - Kayseri

Çankaya Halk Birliği kuruluş toplantısı

Çankaya Halk Birliği'nin kuruluş toplantısı mahalle halkının katılmasıyla 10 Temmuz Pazar günü yapıldı. Toplantıda mahallenin gecekondu, yol, su, çöplerin kaldırılması gibi meseleleri tartışıldı. Mahalle halkının sosyal ve kültürel ihtiyaçları konuşuldu.

Toplantıya katılan mahalle halkından bir memur şunları söyledi: "Mahallemizin birçok sorunları olduğu için böyle bir derneğe ihtiyacımız var. Dernek halkın birliğini sağlamaya çalışmalıdır. Biz hepimiz birbirimize kenetlenmeliyiz. Eğer bu dernek mahalle için çalışırsa, mahallenin meseleleri ni çözmek için mücadele ederse, biz de her zaman derneğin yanında olacağız."

Toplantıda Çankaya Halk Birliği Yönetimi adına konuşma yapan bir mahalleli de bütün sorunları ancak mahalle halkının dernek le birlikte hareket etmesi ile çözebilecekleri, halkın mücadelesinin bunları çözmede tek yol olduğunu söyledi. Gene, bütün Türkiye'nin kurtuluşu için bağımsızlık ve demokrasi için de çalışmak gerektiğini belirtti. Amerika'ya ve Rusya'ya karşı mücadelenin gereğini açıklayan sözlerini orada bulunan emekçiler hararetle desteklediler.

Ankara'dan Devrimciler

HALKIN SESİ: HAFTALIK SİYASİ DERGİ/ SAHİBİ: HÜSEYİN KARANLIK/ SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI/ YÖNETİM YERİ: KLODFARER CADDESİ 38/1, DİVANYOLU-İSTANBUL/ YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: PK. 1103 KARAKÖY-İSTANBUL/ ABONE KOŞULLARI YILLIK 125 LİRA, ALTI AYLIK 65 LİRA/ BASKI: DAILY NEWS / YAYIN İLANLARI: 200 LİRA/ GENEL DAĞITIM: TÜR-DA/ ANKARA DAĞITIM: FİKRİ NİGİŞ/.

GENEL GREV VE YÜZDE 5'İN İRADESİ

Halil Tunç'un ikinci bir MC iktidarı kurulması halinde Türk-İş'in genel greve gideceğinden sözetmesi, geniş bir hakim sınıflar korosunu derhal harekete geçirdi. "Milli irade" nutukları ortalığı kapladı. Demirel-Türkeşler başta olmak üzere, Genelkurmay Başkanı Semih Sancar'dan İşveren Sendikaları Konfederasyonu'na ve Ziraat Odaları Birliği'ne kadar uzanan bir çevre öfkeli demeçler yayınladı. Ortalıkta kanun kitaplarından maddeler uçuştu. Davalar açıldı. Başından itibaren yeni bir MC iktidarının memleketi felakete sürükleyeceğini savunan ve başka hükümet seçenekleri için mücadele eden hakim sınıf çevrelerinin Tunç'un demecini desteklemeleri beklenmez miydi? Hayır. onlar da "rejime karşı işlenmiş bu ağır suç" karşısında seyirci kalamazlardı. "milli iradeyi" savunmak üzere kollarını sıvadılar. Revizyonistlere gelince, onlar koronun ağlayan kemanı rolünü benimsediler : Tunç'un "samimi olup olmadığı" tartışılmalıydı.

Sömürü ve zulümden başka bir şey getirmeyen, ülkeyi felakete sürükleyen MC'ye karşı mücadele halkımızın güçlü bir talebidir ve böyle bir mücadelenin en geniş desteği kazanacağı şüphe götürmez. Yeni bir MC iktidarına karşı halkın kararlı mücadeleyle cevap vereceği kesindir. MC iktidarını düşürmenin en demokratik yolu olarak "genel grevi" proleter devrimci hareket bundan tam bir sene önce ileri sürmüş ve mücadelesini vermişti. Genel grev öteden beri işçi sınıfımızın ve tüm çalışanların gittikçe daha çok benimsediği bir mücadele biçimidir. İşte Halil Tunç'a genel grevden sözettiren de budur. Aslında Katolik, Protestan ve Ortodoks, bütün kiliselerin hep birlikte afaroz ettikleri de işçi sınıfımızdır. Kitlelerin sert esecek rüzgarının sadece yeni bir MC iktidarını değil, düzenin çivisini de sarsacağını bilmektedirler ve "genel grev" sözünü duyar duymaz, bu sebeple yerlerinden sıçramışlardır.

Onlara göre. "iktidar mücadelesi sokaklara taşmamalıdır". Ne olacaksa Milli Güvenlik Kurulu toplantı salonlarında. Genelkurmay Başkanının makam odasında. parlamentonun kalın duvarları arasında. ticaret odalarının, borsaların, sarayların köşklerin karanlık köşelerinde olmalıdır. Oyun, kurallarına göre oynanmalıdır. Demireller Türkeşler hangi yemliğe kimin konacağını karara bağlayan gizli protokoller hazırlayabildikleri sürece, rüşvet ve yolsuzlukların nasıl örtüleceği tatlı tatlı görüşülebildiği. halka daha fazla zulüm ve terör planları rahatça yapılabildiği sürece kurallar yürürlükte demektir. Hangi milletvekilinin parlamentoda hangi koltuğa oturacağı hesaplarına dayanan hükümet seçenekleri üzerine sürdürülen pazarlıklar da "hür parlamenter demokratik rejimin" işlediğine işarettir. Yani sadece "kim daha fazla sömürecek ve ezecek" sorusuna cevap arandığı sürece, "demokrasi" de "milli irade" de yerli yerindedir.

Ancak işçilerin. köylülerin. gençlerin. memurların yani halkın yüzde 95'inin sesi yükselince sözünü ettikleri "milli irade" kuşunun tüyleri diken diken oluyor. Hepsi ayağa fırlıyorlar Fabrikalardan, köylerden bir rüzgar esmeye görsün, sarayların köşklerin bütün alarm zilleri çalmaktadır. Evet, onların istediği demokrasi yüzde 5' in "demokrasisi"dir. Sözünü ettikleri "milli irade", yüzde 5'in yüzde 95 üzerindeki sultasıdır. Milletin harekete geçmesini yasaklayan "milli irade"! İki süper devlete kapılarımızı açan, köylülerimizin toprak mücadelesini ezmeye, işçilerimizi kölelik zinciri altında tutmaya çalışan, gençlerimizi kurşunlayan "milli irade" ! Türkiye'nin kaderi, 40 milyonun iradesi yüzde 5'in iradesine karşı hükmünü yürüttüğü zaman değişecek ve "demokrasiden" ancak o zaman sözedilebilecektir.

Merkezi Moskova'daki Ortodoks kilisesinin revizyonist papazlarına gelince, onların grev kırıcılıkları tecrübeden geçmiştir. 15-16 Haziran'dan başlayan ihanet çizgisini 1975'de Türk-İş'in İzmir'de yaptığı "uyarı grevi" ne karşı çıkarak derinleştirmişlerdir. 1976 Eylül'ünde DGM direnişini arkadan hançerlediler. Son olarak da Türk-İş'e üye işçilerin İETT'de başlattıkları direnişi "kanunsuz" ilan ederek işçi sınıfının karşısında saflara girdiler. Revizyonistler bir yandan halkın faşizme karşı mücadelesi içinde gizlenmeye çalışırken, öte yandan bütün güçlerini halkın mücadelesini bastırmaya harcıyorlar. İş ne zaman ciddiye dökülse. derhal hakim sınıfların sahte "milli irade" cephesinde yerlerini alıyorlar. Halkın bağımsız bir güç olarak siyaset sahnesine çıkmasından ödleri kopuyor. Çünkü işçi sınıfının ve halkın mücadelesi onların Rus uşağı sosyal-faşist bir diktatörlük kurma hayallerine en ağır darbedir. Onların "genel grev"den sözedilmesinden duydukları hoşnutsuzluğun sebebi budur.

Türkiye'nin kader çizgisi saraylardan köşklerden değil. fabrikalardan ve köylerden geçiyor. Ve demokrasi parlamentoda kalkan parmaklarda veya Demirel-Türkeşlerin "milli irade" nutuklarında ifadesini bulmuyor. Tam tersine, işçi sınıfımız ve geniş emekçi yığınlar ne kadar çok mücadeleye atılmışlarsa. demokrasi yolunda o kadar mesafe alınmış demektir. Demokrasi, işçilerimizin ve yoksul köylülerimizin gür sesinde ifadesini buluyor. İşçiler ve milyonlarca çalışan kol durduğu zaman Türkiye'de hiç bir çark dönmez hiç bir şey yürümez. Toplum işçilerin ve emekçilerin kolları üzerinde duruyor. İşte gerçek irade bu kolların iradesidir. İşte demokrasi budur. İşçi sınıfımız, ülkenin kaderini yüzde 5' in ellerine bırakmayacaktır. 40 milyon emekçi halk iki süper devlete etkili darbeler indirecek, toprak sorununu çözecek ve kendisinin efendi olduğu bağımsız ve demokratik Türkiye'yi kuracaktır.

AP-CHP koalisyonu ve sahte TKP

Sahte TKP'nin "Bizim Radyo" su 9 Temmuz günü Ecevit'in CHP-AP koalisyonu önermesi konusunda bir yorum yayınladı. Yorumda şöyle diyor:

"Demirellerle işbirliği yapmak CHP'nin savunageldiği demokratik ilkelerle ne ölçüde bağdaşıyor? Açıktır ki, bu tür bir hükümet önerisi emperyalizmin, yerli tekelci burjuvazinin ve militarist kliğin dayattığı yollardan birisidir. CHP içinde bir süredir etkinlik kazanan bir kanadın eliyle uygulamaya konmuştur. ... TKP Merkez Komitesi bundan çok önce ... CHP çevrelerinde AP ile işbirliği eğilimi belirince 8 Aralık 1975 günlü bildiriyle böylesi bir işbirliğine karşı çıktı." Sahte TKP nin yorumu CHP-AP koalisyonuna karşı Türkiye'deki adamlarına mücadele talimatı veren cümlelerle son buluyor. Bütün işi Sovyet sosyal-emperyalizminin ve beşinci kolun reklamını yapmak olan "Politika" gazetesinin de son zamanlarda CHP-AP koalisyonu ihtimaline karşı bir kampanya yürüttüğü bilinmektedir.

Sahte TKP öteden beri CHP' nin sırtından güç toplama siyaseti izlemektedir. Rus uşakları CHP içine sızdırdıkları adamları vasıtasıyla etkinlik kurmaya çalışıyor ve CHP'nin izlediği Rusya'ya "güven verme" siyasetinin kendileri için elverişli ortam yarattığını görüyorlardı. Hatta seçimlerden önce İ. Bilen kliği adamlarını CHP listelerinden milletvekili seçtirmek için büyük çabalar harcadı. Öte yandan, sahte TKP revizyonistleri, iktidara gelince büyük güçlüklerle karşılaşacak bir CHP iktidarının Rus Yeni Çarları önünde dize geleceğini ve efendilerinin artan etkinliği sayesinde kendilerinin de palazlanacağını hesaplıyorlar.

Seçim öncesinden başlayarak CHP'nin Kıbrıs sorununa Yunanistan'la dostluk içinde yaklaşacağını gösteren bir tutum alması hem sosyal-emperyalistleri hem de uşaklarını telaşlandırmıştır. Türkiye'nin Kıbrıs sorunu içinde çırpınıp durması sosyal-emperyalist etkinlik için en elverişli ortamı oluşturmaktadır. Yeni Çarlar komşularıyla başı dertte bir Türkiye'nin kendi kapılarını çalmak zorunda kalacağını düşünmektedirler. Türkiye'nin Kıbrıs sorunun dan sıyrılmasına yönelik her olumlu gelişme bu sebeple en çok sosyal-emperyalistleri rahatsız etmektedir. Bu yüzden artık Yeni Çarlar AP ile CHP arasında bir fark görmediklerini ilan etmektedirler. Sahte TKP'nin son zamanlarda yaptığı telaşlı yayınlar efendisinin bu yeni tutumuna bağlıdır. Öte yandan CHP içinde Rus beşinci koluna karşı kıpırdanışlar başlamıştır.

Sahte TKP bir yandan da "faşist tırmanış" yaygarasına hız veriyor. "Bizim Radyo"nun bu konudaki yayınlarına Türkiye'deki bütün bir revizyonistler korosu eşlik ediyor. Revizyonistler yeni bir MC iktidarına sözde karşı çıkmaktadırlar. Onların bu tutumuyla, AP ve CHP arasında fark görmediklerini açıklayan efendilerinin siyaseti arasında bir zıtlık mı vardır? Hayır. Her iki siyaset birbirine tamamen uygundur ve birbirini tamamlamaktadır. İ. Bilen kliğinin MC'ye karşı çıkışın da ve "faşist terör geliyor" yaygarasında zerre kadar samimiyet yoktur. Halkın ezilmesi hiçbir zaman onların derdi olmamıştır. Tam tersine onlar halkımızın sosyal-emperyalist çizmeleri altında ezilmesini istemekte ve halka karşı terör uygulayacak bir sosyal-faşist diktatörlük peşinde koşmaktadırlar. Revizyonist yaygarayla şimdiye kadar olduğu gibi halkın faşizme duyduğu nefretten yararlanmak ve kitle mücadelesine sızarak güç toplamak istemektedirler.

Faşizmin yarattığı iç kargaşalık parçalanma, milliyetler arasında durmadan körüklenen düşmanlık, mezhep çatışmaları, çözülemeden kalacak Kıbrıs sorunu, Yunanistan'a karşı düşmanlık ve kışkırtma.. İşte sosyal-emperyalistlerin ve uşaklarının istedikleri Türkiye tablosu bu dur. Bu tabloyu eksiksiz hazırlayacak iktidar ise yeni bir MC'den başkası olamaz. Bugün parlamentodan çıkabilecek hükümetler içinde halkımız için en zararlı olanı yeni bir MC iktidarıdır. İşte sosyal-emperyalistler ve beşinci kolları böyle bir iktidar istemektedirler. Moskova'daki Yeni Çarların söylediklerini ve İ. Bilen kliğinin son yaygarasını açıklayan gerçekler bunlardır.

Revizyonistler TÖB-DER'in kasasından sonra arsasına da el attılar

TÖB-DER'in mali kaynaklarını har vurup harman savuran yöneticiler, şimdi de örgütün arsalarına el attılar. Son olarak TÖB-DER Genel Merkezi, tüzüğü de ayaklar altına alarak örgütün arsalarını satmaya başlamıştır. İlk olarak Adapazarı - Karasu arasındaki arsanın yarısı satılmıştır. Öğretmenler, kendi dişlerinden tırnaklarından arttırdıkları paralarla alınan ve güç zamanlarda kullanılmak üzere tutulan arsaların satışa çıkarılmasını tepkiyle karşılamışlardır.

Ankara'da satılan arsalara ilişkin olarak yapılan bir toplantıda öğretmenler Genel Merkez yöneticilerini sert bir şekilde eleştirdiler. Toplantıda Genel Merkezin Ankara Şubesine yolladığı bir yazı okundu. Yazıda, Genel Merkez kendi açıklarını geçmiş yönetime yıkmaya çalışıyor ve sosyal yardımları bahane olarak öne sürüyordu. Revizyonist yöneticilerin belirttikleri diğer bahaneler ise şunlardı: Bazı şubeler aidatlarını göndermiyorlarmış, 1976 Temmuzunda yapılan 3. Olağan Kongrede hasar gören Derya Sineması'nın 20 bin liralık zararı ödenmiş. Hatırlanacağı gibi, Derya Sineması'ndaki kongrede revizyonistler İGD'li beslemeleri, öğretmenlere saldırtmışlar ve olaylar sırasında bazı cam ve çerçeveler kırılmıştı. Hem beslemelere hasar yaptır, hem de bundan yararlanarak yolsuzluk yap. Doğrusu revizyonistlerin bahanelerine diyecek yoktu! Toplantıda bulunan eski yönetim kurulundan bir öğretmen şunları söyledi:

"Sinema salonundaki tahribat 20 bin lira değildi. Sinema sahibi bu işi 4 bin liraya kapattı. Parayı ben ödedim. Biz sosyal-yardım fonundan da kimseyi alacaklı bırakmadık. Yönetim Kurulu 'geçmiş yönetimden 367 bin lira teslim aldık' diyor. Bizim bıraktığımız miktar sadece bu değildi. Ayrıca 830 bin liralık tahsili hemen mümkün olan veya bonoya bağlanmış senet bıraktık."

Gazioğlu yönetimi sırasında kıyıma uğrayan öğretmenlerin çoğunun TÖB-DER'den sosyal-yardım alamadığı bilinmektedir. Aidat gönderemeyen şubelere gelince, Genel Başkan Gültekin Gazioğlu küçük ve mali durumu bozuk şubeleri suçlamaya kalkarken sıra İstanbul'a gelince susuyor. Çünkü İstanbul Şubesinin yönetimi beşinci kolun etkinliğinde. İstanbul Şubesi Genel Merkezden de batakçı. Aidatını ödemediği gibi, onbinlerce lira borçlu. Buradaki revizyonistler, öğretmenlerin çocuklarının nafakasından ayırarak verdikleri aidatları revizyonist fikirlerini yaymak için lüks yayınlar çıkarmada kullanıyorlar. Onlar, öğretmenleri zehirlemek için kullandıkları zehirin parasını bile öğretmenlerden sızdırıyorlar. Tıpkı DİSK'teki Rus beşinci kolu gibi.

TÖB-DER Genel Merkezindekiler ne yapıyorlar bu kadar parayı? Şimdi arsa satacak kadar ileri gitmelerine yol açan ihtiyaçlar neler? Bunu anlamak için Genel Merkez binasını ve Gazioğlu'nun odasını gezmek gerekir. Orası onbinlerce liralık lüks eşya ile doludur. Sonra yöneticilerin eli TÖB-DER'in kasasından çıkmıyor. Kendilerine bağladıkları maaşların yanında uçakla yapılan seyahatler de öğretmenlerin cebinden çıkmaktadır. Öte yandan revizyonistlerin örgütten attıkları öğretmenlerin listelerini yayınlamak ve Rusya'nın reklamını yapmak için çıkarılan yayınlar da az paraya malolmuyor. İGD'li ve TSİP'liler de TÖB-DER'i yemlik haline getirmişlerdir. Onların öğretmenlere saldırmak için kullandıkları gürgen sopalar da TÖB-DER'in paralarıyla satın alınmıştır. Bu kadar masrafa dağ dayanmaz. Genel Merkezin arsalara el atmasında şaşacak bir şey yok. Anlaşılan onlar devrildikleri zaman TÖB-DER'in kasasında bir kuruş bile bırakmamak için ellerini çabuk tutmaktadırlar. MC gibi.

Gültekin Gazioğlu şöyle savunmuş kendisini ve suç ortaklarını: "Devrimciler arasında para meselesi tartışma konusu olmamalı". Bunların elinde devrimciliğin başına gelmedik kalmadı. Halk düşmanlığı yap, geçir üzerine sahte "devrimcilik" kılıfını, Rus uşaklığı yap, sür üstüne "sosyalistlik" cilasını, en sonunda onbinlerce öğretmenin parasını ye, gene maskeyi eline al: "devrimcilik" TÖB-DER babanızın çiftliği mi? Onların çaldıkları minarenin alemi göğe değdi. Artık bunun sığacağı kılıfı bulmak zor. Öğretmen kitlesi revizyonistlerden bütün yaptıklarının hesabını soracaktır.

ANKARA'DA EGO'NUN TİP'Lİ PATRONLARI
İŞÇİ HAKLARINI GASPEDİYORLAR

GENEL-İŞ BAŞKAN VEKİLİ ERTAN ANDAŞ'LA KONUŞMA

"İşçi dostu geçinenlerin gerçek yüzü"

Ankara'da EGO Genel Müdürlüğü'nde Genel-İş sendikası ile Genel Müdürlük arasındaki toplu sözleşme görüşmelerinde ortaya çıkan uyuşmazlık devam ediyor. EGO'da işveren vekili olarak görüşmelere katılan TİP İstanbul adayı İsmet Rıza Çebi işçilerin bütün taleplerini reddetti.

İşçilerin iş güvenliği ve sosyal hakları reddedildiği gibi, sendikal haklarını kullanmaları da EGO yönetimine hakim olan revizyonistlerce engelleniyor. TİP'li revizyonistler 275 sayılı kanunda enerji gibi dallarda "istihsal ve tevzi işlerinde çalışanların grev yapamayacağı" şeklindeki gerici hükümlere dayanarak, işçilerin en tabii haklarını dahi reddetmektedirler.

Toplu sözleşme görüşmelerinde toplam yüz kadar maddenin seksenden fazlası uyuşmazlıkla sonuçlandı. Genel-İş sendikası genel başkan vekili Ertan Andaş, bu meseleyle ilgili olarak Ankara muhabirimize şunları söyledi:

"Toplu sözleşme görüşmelerinde işçilerin sosyal hakları ve iş güvenceleriyle ilgili maddelerden hiçbirini kabul etmediler. Elektrik, gaz gibi en tehlikeli işlerde, hayatları pahasına çalışan işçilere 2,5 - 5 lira gibi ücret zammı vermeye çalıştılar.

"Gene biz işçilerin işten atılmasını önleyici hükümler önerdiğimizde, bunlara da karşı çıktılar. Onların istediği disiplin mekanizması işlerlik kazanırsa, işveren işçiyi istediği gibi, istediği zaman işten atabilecek. Karşımıza işveren vekili olarak çıkan ve kendilerini devrimci diye niteleyen bu kimseler, çalışanlar üzerinde anti-demokratik hükümleri uygulamaya çalıştılar. Bugüne kadar savunduğu fikirlerinden dolayı bazı işçileri işten atmaları da onların bu tutumunu ispatlıyor.

"Biz işçilerin sağlık durumlarıyla ilgili maddeler de önerdik. Havagazı, elektrik, kanal gibi ağır işlerde çalışan arkadaşlarımıza süt ve yoğurt verilmesini, bu yardımlarla, yardımlardan yararlananların sayısının arttırılmasını istedik. Bu talebi de kabul etmediler.

"Diğer önem verdiğimiz bir madde de 141 ve 142. maddelerden tutuklanan ya da gözaltına alınan işçilere aylıklarının üçte ikisinin ödenmesi şeklinde idi. Bu talebi de kabul etmediler.

"İşyeri temsilcilerinin işçilerle ilişkilerini rahat sağlayabilmeleri için önerdiğimiz talepler de reddedildi. İşçilerin, istediği zaman temsilcilerini bulma ve konuşma isteğine karşı çıktılar.

"Diğer ilginç bir mesele de, 1 Mayıs'ı işçi bayramı değil, bahar bayramı olarak kabul etmeleri. Otobüs işletmesinde işçi bayramı olarak kabul ettikleri halde, elektrik ve gazda bahar bayramı olduğunu söylediler.

"Biz en büyük müşkülü bizden görünüp, bizim yanımızda olduğunu söyleyip, çalışanların haklarını gaspedenlerden gördük. Biz işçilerin taleplerini savunmakta kararlıyız. Kendisini işçi dostu gibi gösterenlerin gerçek yüzü böyle durumlarda ortaya çıkıyor."

EGO'da işçiler revizyonistlere hakettikleri cevabı verdi

9 Haziran günü Genel-İş Sendikası genel yönetim kurulundan Hasan Okyar toplu sözleşme görüşmeleri ile ilgili olarak EGO Genel-İş şubesine geldi. Burada işçilerle bir toplantı düzenledi. EGO Genel-İş Şubesi Başkanı Naci Başsorgun revizyonistlerin işkolu sözleşmelerini baltaladıklarını, kendisinin iki süper devlete ve işçilerin birliğini parçalayan akımlara karşı olduğunu açıkladı.

Bunun üzerine orada bulunan iki-üç revizyonist "böyle konuşamazsın" diyerek masayı yumruklamaya başladılar. Orada bulunan diğer işçiler onlara, "kabadayılık etmemelerini, bu tavırlarından vazgeçmelerini" söylediler. Buna rağmen revizyonistler, "Siz nasıl olur da DİSK yönetimine dil uzatırsınız, biz size sorarız" diye bağırıp çağırmaya, tehditler yağdırmaya başladılar. Bu tutumlarını devam ettirince de işçiler revizyonistlerin üstüne yürüdüler ve onları sendikadan attılar.

Revizyonistler İşten Atmalara Yardımcı Oldular

Ankara Sisag'da patron, 31 işçiyi işten attı

Ankara Muhabirimiz Bildiriyor

Ankara'da Sisag Elektronik Bilgi İşlem Merkezi'nde çalışan 31 işçi, patron tarafından işten atıldı. İşçilerin bağlı olduğu Sos-yal-İş sendikasının yönetimindeki revizyonistler, patronun işçileri atmasına yardımcı oldular.

Patron sendikanın toplu sözleşme çağrılarına cevap vermeyince, işçiler 5 Ekim günü greve gittiler. Grev boyunca polisin ve patronun adamlarının baskılarına karşı kadınlı erkekli 80 işçi grevi sürdürdü. 112 gün devam eden grev boyunca revizyonistler işçiyi grevden soğutabilmek için her çareye başvurdular. İşçilere toplu sözleşme görüşmeleriyle ilgili bilgi vermekten sürekli kaçındılar. İşçilerin grevle ilgili çeşitli mesele-leri tartışmalarını "bölücülük olur" gerekçesiyle engellemeye çalıştılar. Revizyonistler, işverenden çeşitli malzemeleri kaçıran patrona karşı işçilerin mücadelesini "provokasyon olur" diye bastırmaya çalıştılar. Grev sırasında Sosyal-İş'in Başkanı Özcan Kesgeç birkaç kere patronla gizli gizli ilişki kurdu.

Sisag'da toplu sözleşme işte böyle bir ortamda ve patrona büyük tavizler verilerek imzalandı. Bu sözleşmeye göre, çalışanlar arasında büyük ücret farklılıkları getirildi. Daha zor işlerde çalışanlar, en düşük ücreti alıyordu. Ayrıca sözleşmeye, patronun ilk beş ay içinde kimseyi işten çıkarmıyacağı gibi bir madde konarak, adeta beş aydan sonraki işten atmalar kabul ediliyordu.

Patron grevden sonra beş ay müddetle dışardan hiç iş almayarak, bilgi hazırlama ve bilgi giriş gruplarının tamamen işsiz kalmalarına yol açtı. Böylece işleri iyi gitmediği gerekçesiyle işçi çıkartmaya hazırlanıyordu. Bu sırada yapılan sendika temsilci seçimlerinde revizyonistler işleri olmadığı için boş duran işçilere, "Bize oy verirseniz size iş bulunmasını sağlıyacağız, yoksa siz bilirsiniz" diyerek baskı yaptılar. Kitle içinde ikilik yaratarak işçilerin dayanışmasını önlemeye çalıştılar. Sendika yöneticileri, mas-rafları işçilere ait olmak üzere patrona yemek verdirtmeye kalktılar. İşçiler buna karşı çıktı. Patron işçilerin sosyal haklarını ödemeyi geciktirdiğinde, revizyonistlerin ağamı olan temsilciler şöyle diyorlardı: "Hep kendinizi düşünüyorsunuz, biraz da patronu düşünün, adam zor durumda."

Gerek patron, gerekse sendika yöneticileri işyerinde kendilerine karşı mücadelede etkili olan 20 işçiyi tecrit edebilmek için var güçleriyle çalıştılar. Patronun amacı bu devrimci işçileri en kısa zamanda işten atmaktı. Ona bu konuda en büyük yardımı revizyonistler yaptı. Patron atacağı kimseleri temsilcilere bildirerek, ne düşündüklerini sordu. Temsilciler, "onu değil, şunu atabilirsin" diyerek, kendilerine yakın bildikleri rinin atılmasını önlemeye, devrimci işçileri ise attırmaya çalıştılar. Böylece 31 kişi işten atıldı. Toplu sözleşmeye göre, bir işçinin atılabilmesi için diğerlerinden daha yeni olması gerekiyordu. Revizyonistler devrimci bir işçiyi attırabilmek için onun yeni işçi olduğuna dair yalancı şahit buldular ve bu arkadaşı da işten attırdılar.

İETT işçileri direnişte

Revizyonistler direnişi "kanunsuz" ilan etti ve İGD'li beslemeleri saldırttı

İstanbul'da Türk-İş'e bağlı Türkiye Genel - İş sendikasına üye 7000'e yakın İstanbul Elektrik Troleybüs Tünel İşletmesi (İETT) işçisi toplu sözleşme görüşmelerinin sürüncemede bırakılması üzerine, Cumartesi günü direnişe geçti.

İETT işçileri ücretlerin düşük olmasından şikayet ediyorlar. Şişli Garajında muhabirimizin görüştüğü işçiler şöyle dediler:

"Ben 29 senedir burada çalışıyorum. Elime 3000 lira geçiyor. 9 nüfusu bu parayla geçindirmeye imkan var mı? Yarısını zaten kiraya veriyoruz."

"10 tonluk arabada 7,5 saat hiç durmadan direksiyon kullanıyoruz. Bu iş bir mercimek çorbasına nasıl yapılır?"

DİSK'e bağlı İETT işçileri de direnişe katılmaktadır. Revizyonistler işçilerin birliğini bozmak ve direnişi kırmak için ilk andan itibaren faaliyete geçtiler. Direniş yerine gelen bir grup İGD'li besleme bu amaçla grev yüzünden çalışmayan otobüsleri kaçırmaya kalkıştılar. Türk-İş'e bağlı Türkiye Genel-İş Sendikasının Teşkilat Sekreteri Şahin Akbulut bu konuda muhabirimize şunları söylemiştir:

"Sizinle daha önceki görüşmemizde Genel-İş üyesi işçilerin tepedeki birtakım bürokrat sendika yöneticisi tarafından bölündüğünü söylemiştim. Burada da bunu görüyoruz. Kapıya İGD'lileri getirdiler. DİSK'li işçiler burada az ama bütün işçiler mücadele safında birleştiler. Burada bazıları bizi "karşı harekete geçip İGD'lileri saldırtmakla" tehdit ediyorlar. Onların ne kadar ileri-ci, ne kadar devrimci olduklarını işçiler görüyor. İşçiler bu sözleşmede yövmiyelerine iki yıl için 75'er lira zam, 30 lira yemek parası, 150 lira çocuk zammı ve 45 günlük kıdem tazminatı verilinceye kadar direnişlerini sürdürecekler-dir. Biz de sendika olarak sonuna kadar işçilerin yanında olacağız."

TARIM ÜRÜNLERİN

SOVYET SOSYA

Rusya, Türkiye'nin diğer ülkelere 100 kuruşa sattığı aynı miktar portakala 53 kuruş; limona 89 kuruş; kuru üzüme 79 kuruş; tütüne ise 68 kuruş veriyor.

1975 yılında aynı kalite tütüne ton başına Amerika 47 bin 236 lira öderken, Rusya 40 bin 582 lira yani 6 bin 654 lira daha az ödemiştir.

Alırken de satarken de uygulanan çift yanlı sömürü: İşte sosyal-emperyalistlerin Türkiye ile ekonomik ilişkilerinde uyguladıkları yöntem budur. Rusya Türkiye'ye yüksek fiyatlarla sanayi malları satıyor, buna karşılık tarım ürünlerimizi ucuza kapatıyor. Rusya artık modası geçmiş teknolojiye dayanan yatırım mallarını dünya piyasasının çok üzerinde fiyatlarla yurdumuza sokuyor. Tarım ürünleri üzerindeki sömürüsü ise şöyle başlıyor: Rusya Türkiye ile yaptığı anlaşmalarda borçların tarım ürünleriyle ödenmesini şart koşuyor. Nitekim en son İskenderun Demir Çelik Tesisleriyle ilgili olarak yapılan 10 milyon dolarlık bir anlaşmada Rusya gene aynı yönteme başvurmuştur. Daha önceki anlaşmalarda olduğu gibi Rusya Türkiye'nin, borcunu "tarım ürünü ve alümina olarak" ödemesini anlaşmaya geçirmiştir. Dergimiz alümina konusundaki sosyal-emperyalist sömürüyü 93. sayısında inçelemiş ve Rusya'nın Seydişehir Alüminyum tesislerinden yılda 500 milyon lira vurduğunu ortaya koymuştu. Bu yazımızda ise borçların tarım ürünleriyle ödenmesinin ne gibi sonuçlar verdiğini ve bu yolla sosyal - emperyalistlerin yurdumuzu nasıl yağmaladığını ortaya koymak istiyoruz.

Ucuz kredi mi? Yağma mı?

Rusya'nın alacaklarına karşı el koyduğu tarım ürünlerimiz şunlardır: İncir, üzüm, narenciye, tütün, pamuk, yün ve fındık. Saydığımız bu yedi tarım ürünü 1975'de Rusya'ya yapılan ihracatın yüzde 87'sini oluşturmakta. Bu ürünlerden ilk altısı 1968'den beri Rusya'ya olan borçların ödenmesinde kullanılıyor. Fındığımıza ise sosyal-emperyalistler son senelerde artan bir hızla el atmaktadırlar.

İncir, üzüm, narenciye, pamuk ve yününün 1972-1975 yılları arasındaki dört yıllık ihracatına ilişkin rakamlar Tablo-I'de gösterilmiştir. Tablonun ilk üç sütunu Rusya'nın Türkiye'den aldığı malların miktarı ile bunlara ödediği toplam parayı ve bu ürünlerin toplam ihracatı içindeki Rusya'nın payını gösteriyor. Tablonun daha sonraki üç sütunu ise sırayla, bu ürünlere Rusya'nın ödediği ortalama fiyatlar, aynı dönemde aynı mallara Rusya dışındaki ülkelerin ödedikleri ortalama fiyatlar; bu iki fiyat arasındaki fark ve dördüncü olarak da bu farkın diğer ülkelerin ödediği ortalama fiyata oranı (yüzde olarak) belirtilmiştir. Buradan görüldüğü gibi sosyal- emperyalistler Vaşington portakalını diğer ülkelerden yüzde 47, limonu yüzde 11, birinci sınıf kuru üzümü yüzde 21, karadeniz tütününü yüzde 32 daha ucuza alıyorlar. Yani Rusya, Türkiye'nin diğer ülkelere 100 kuruşa sattığı (aynı cins ve) aynı miktar portakala 53 kuruş, limona 89 kuruş, kuru üzüme 79 kuruş ve tütüne 68 kuruş veriyor.

Tablonun bu bölümünde bazı ürünlere sosyal-emperyalistlerin diğer ülkelerden yüksek fiyat ödedikleri görülüyor. Ege'nin, Karadenizin, Çukurova'nın yoksul köylüleri, küçük üreticileri "ben iyi mala iyi para veriyorum, ama sizin malınız kalitesiz" diyen sahtekar tefeci tüccarları iyi bilirler. İşte sosyal-emperyalistler bu cinsten tefeci tüccarlardır. Tabloyu dikkatle incelersek şunu görürüz: Rusya Ege tütününe 150 kuruş fazla fiyat veriyor. Karadeniz tütününe ise verdiği fiyat diğer ülkelerin verdiğinden tam 13 lira daha az. Gene Rusya 2 ton kuru üzüm alırken diğer ülkelerden kilo başına 53 kuruş fazla veriyor. Sıra

TABLO I

1972 - 1975 tarım ürünleri ihraç rakkamları	Rusya'ya ihraç edilen miktar	Rusya'nın ödediği **toplam** para	Rusya'nın toplam ihracattaki payı	Rusya'nın ödediği ortalama fiyat	Diğer ülkelerin **ödediği ortalama** fiyat	Ortalama fiyatlar arasındaki fark		Rusya'ya ihracattan uğradığımız zarar
ÜRÜNÜN CİNSİ	(TON)	(TL)	(%)	TL/TON	TL/TON	TL/TON	(%)	TL
NARENCİYE								
Portakal (vaşington)	4.452	7.918.419	30	1.779	3.376	1.597	47	7.109.844
" (Yafa)	18.593	32.171.241	51	1.730	2.183	453	21	8.422.629
" (Diğer)	5.320	7.278.648	51	1.368	1.630	262	16	1.393.840
Limon	61.729	223.180.260	28	3.165	3.810	195	11	12.037.550
KURU İNCİR								
Ekstra (l)	2.500	22.333.124	17	8.933	11.321	2.398	21	5.995.000
I. Sınıf	3.300	15.565.800	6	4.716	7.919	3.203	40	10.569.900
KURU ÜZÜM								
Çekirdekli	2.271	14.976.969	17	6.595	6.074	- 527	-8	-1.196.817
Çekirdeksiz	30.639	173.337.533	13	5.657	7.167	1.510	21	46.264.890
TÜTÜN								
Amerikan Grat	13.614	378.224.748	7	27.788	28.005	217	1	2.954.238
B. Grat (Ege)	2.801	57.245.000	2	20.437	18,900	-1.537	-8	-4.305.137
B(2)Grat (K.deniz)	450	12.727.125	99	28.277	41.400	13.123	32	5.905.350
PAMUK								
Ege Start I	6.892	124.392.242	4	18.048	18.342	294	2	2.026.248
Diğer (3)	300	2.499.050	1	8.330	12.659	4.329	34	1.298.700
YÜN								
İyi Tiftik	2.353	130.405.527	58	53.161	51.607	-1.554	-3	- 3.656.562
Konya Dağı	747	27.390.623	53	36.647	49.794	13.147	27	9.820.809
TOPLAM		1.229.646.309						107.637.481

30 ton aldıkları çekirdeksiz kuru üzüme gelince sosyal-emperyalistler diğer ülkelerden 150 kuruş daha az para ödüyorlar.

Tablonun son sütununda ise tarım ürünlerinin diğer ülkeler yerine Rusya'ya satılmasından doğan zarar gösterilmiştir. Yani buradaki rakamlar Rusya'nın verdiği fiyatlarla diğer ülkelerin verdiği fiyatlar arasındaki farkın, Rusya'ya satılan ürünün miktarı ile çarpımından elde edilmiştir. Tablodan görüldüğü gibi Türkiye'nin Rusya ile yaptığı bu altı ürüne ilişkin ticaretten uğradığı zarar 107 milyon 637 bin 481 liradır. Aynı dönemde bu ürünlerin Rusya'ya satış bedeli ise 1 milyar 229 milyon 646 bin 309 liradır. Yani Rusya, Türkiye'ye ödediği paranın aşağı yukarı onda birine ürünü ucuza kapatmak suretiyle el koymuştur. Sosyal-emperyalistler dört yıl içinde tarım ürünlerimizin satın alırken yüzde 10 da haraç almışlardır.

Türkiye'nin uğradığı bu zararı başka bir rakamla daha karşılaştırmak isteriz. Türkiye' nin aynı dönemde Rusya'ya ödediği kredi faizlerinin miktarı yaklaşık olarak 200 milon lira civarındadır. Yani Türkiye Rusya ile tarım ürünleri ticaretinden faiz borçlarının yarısı kadar zarara uğramıştır. Sosyal-emperyalistler Türkiye'ye yüzde 2,5 faizle kredi vermektedirler. Ancak ödemeyi tarım ürünlerine bağlamak suretiyle faiz miktarını yüzde 4'e çıkarmaktadırlar.

Yeni Çarların yurdumuzdaki beşinci kolu, Rusya'nın ağır sömürüsünü gizlemek için yapmadığını bırakmamaktadır. Revizyonistler tarım ürünleriyle ödemenin döviz sıkıntısını azalttığı gibi saçmalıklarla efendilerinin soygununu Türkiye'ye verilmiş bir sadaka gibi göstermeye yelteniyorlar. İşte rakamlar sosyal -emperyalistlerin yağmasını gösterdiği gibi revizyonist vatan satıcılarının gerçek yüzünü de ortaya koyuyor.

İşte rakamlar, revizyonistlerin "düşük faizli" diye reklam ettikleri kredilerin gerçek niteliğini açığa vuruyor.

Burada Rusya'nın sadece tarım ürünleri üzerindeki sömürüsünden sözedildiği unutulmamalıdır. Sosyal-emperyalistler geri teknolojili yatırımlarıyla çok daha büyük bir sömürü uygulamaktadırlar. Öte yandan bu yazıda verdiğimiz rakamların 1975 yılına kadar olan dönemi kapsadığı gözönünde tutulmalıdır. 1975'den beri Rusya'nın yurdumuz ve tarım ürünlerimiz üzerindeki sömürüsünün daha da ağırlaştığını belirtmek gerekir.

Pamuk ve Fındık

Rusya'nın tarım ürünleri konusundaki ağır sömürüsünü ortaya koyan bir gerçek daha var. Rusya dünyada Amerika'dan sonra ikinci büyük pamuk ihracatçısıdır. Yani Türkiye'den kendi ihtiyacı için pamuk almasına gerek yoktur. Buna rağmen pamuğumuza el atmasının sebebi nedir? Rusya bizden pamuğu ucuza alarak, başka ülkelere satmakta ve bir kere daha büyük kârlar sağlamaktadır. Bundan diğer bir amacı ise dünya pamuk piyasasında rakibi olan Türkiye'yi zayıflatmaktır. Son olarak Rusya'nın kredi karşılığın da pamuğumuza el koyması revizyonistlerin iddia ettikleri gibi Türkiye'nin döviz sağlamasına yaramıyor. Tam tersine döviz kaybetmesine sebep oluyor. Çünkü pamuk ve diğer tarım ürünleri dünya piyasasında satabildiğimiz, döviz kaynağı olan başlıca mallardır. Türkiye ise bu ürünleri eline hiç döviz geçmeksizin Rusya'ya kaptırmaktadır.

İZİ YAĞMALAYAN TEFECİ TÜCCAR: .-EMPERYALİZMİ

Rusya sanayi ürünlerini pahalı satıp tarım ürünlerini ucuza kapatıyor. Yani çift taraflı yağma. Sosyal-emperyalistler alacakları karşılığında tarım ürünlerimize çok düşük fiyatlarla el koyarak 1972 - 1975 arasında 108 milyon lira vurdular. İşte revizyonistlerin bir nimet gibi göstermeye çalıştıkları tarım ürünleriyle ödemenin altındaki emperyalist yağma budur.

Rusya, toprak ağaları ve büyük burjuvazi tarafından soyulup emperyalistlerin üç-beş kuruşuna muhtaç hale getirilen ülkemize, daha tarlaya ekilmemiş ürünün karşılığında borç para veriyor. Zamanı gelince de yok pahasına hasadı kaldırıyor. Tıpkı kan emici tefeciler gibi.

İncelediğimiz dört yıllık dönem içinde kabuklu fındık Rusya'ya diğer ülkelerle ortalama aynı fiyattan, sıradan fındık diye adlandırılan iç fındık ise dünya fiyatlarının biraz üzerinde satılmıştır. Ancak dış ticaret istatistikleri sosyal-emperyalistlerin bu alandaki gecikmelerini hızla kapattıklarını gösteriyor. Rusya ile yapılan 24 Aralık 1972 tarihli kredi anlaşmasıyla fındık da borç ödemesinde kullanılacak tarım ürünleri arasına konmuştur. 1973 yılından itibaren fındık ihracatımızda Rusya'nın payı hızla artmıştır. 1973 yılında kabuklu fındık ihracatımızın yüzde 54'ü Rusya'ya giderken bu oran 1975 yılında yüzde 79'a yükselmiştir. İç fındıkta da Rusya'nın satın aldığı miktar 1973 yılında toplam ihracatın yüzde 14'ü iken, bu oran 1974'de yüzde 18'e ve 1975'de yüzde 23'e yükselmiştir.

Rusya gittikçe daha çok ürünü daha ucuza kapatıyor

Tablo-II'de çeşitli ürünlerimizin toplam ihracatı içinde Rusya'nın payının son dört yıldaki artışı gösterilmiştir. Tablo-III'de ise aynı yıllarda ihraç ürünlerimize sosyal- emperyalistlerin ve diğer ülkelerin verdikleri fiyatlar arasındaki farkın değişimi verilmiştir.

Tabloların ortaya koyduğu birinci gerçek şudur: Sosyal-emperyalistler birçok tarım ürününün neredeyse tek alıcısı durumuna gelmişlerdir. Özellikle kuru üzüm ve yün konusunda bu açıkca görülmektedir. Portakal ve diğer ürünlerde de hızla bu durum ortaya çıkmaktadır. Bunun ifade ettiği anlam, Rusya'nın tarım ürünlerimizin ihraç fiyatları üzerinde bundan sonra istedikleri gibi oynayabilecekleridir. Tabloların ortaya koyduğu ikinci gerçek zaten bundan ibarettir. Rusya'nın tarım ürünlerimize ödediği fiyatın diğer ülkelere göre hızla düştüğü görülmektedir. Örneğin Rusya 1972 yılında Ege tütününe Amerika'dan 170 kuruş fazla verirken 1975'de 665 kuruş daha az vermiştir. Aynı artış diğer ürünlerde de görülmektedir. Rusya tarım ürünlerimize gittikçe daha ucuza el koymaktadır.

Rusya'nın ilk başta diğer ülkelerden fazla fiyat vermesi de anlamlıdır. Gene okuyucularımız tefeci tüccarları hatırlamışlardır. Tıpkı onlar gibi Rusya'da ilk başta müşterinin ayağını alıştırmak için ikramlı davranmakta , yıllar geçtikçe sömürüsünü ağırlaştırmaktadır. Tütünde olduğu gibi örneğin pamukta da aynı yöntemi kullanmıştır. Başlangıçta Rusya aynı cins pamuğun kilosuna Almanya'dan 98 kuruş daha fazla vermiştir. 1974 ise Almanya'dan 172 kuruş daha az fiyatla pamuk almıştır. Aradaki fark 1975' de ise 433 kuruşa çıkmıştır. Yani Türkiye Rusya'ya sattığı için pamuktan kilo başına 433 kuruş zarar etmiştir. Okuyucularımız aynı karşılaştırmayı kuru üzüm konusunda Rusya ile İngiltere arasında yapabilirler. Bu durum elbette Amerika'nın yada Almanya, İngiltere gibi diğer ülkelerin Türkiye ile eşit ticari ilişkiler içinde olduğunu göstermez. Bu durumun gösterdiği gerçek, Rusya'nın en aç gözlü emperyalist ve Türkiye üzerindeki sömürüsünün daha ağır olduğudur.

Türkiye yoksul bir tarım ülkesidir. İhracatımızın büyük bir kısmı tarım ürünlerinden oluşmaktadır. Örneğin sadece pamuk, 1972 yılında Türkiye'nin toplam ihracatı içinde yüzde 21'lik bir yer tutuyordu. Pamuklu dokuma ürünleri de eklenince bu oran yüzde 30'a yaklaşıyordu. Emperyalistler, özellikle Sovyet sosyal-emperyalistleri tarım ürünlerimizi yok pahasına kapatarak, halkımızı, yoksul köylülerimizin alın terini sömürmektedirler. Birbirine rakip emperyalistlerin bu sömürüden aldıkları payların oranı ülkemiz üzerindeki hegemonya yarışında kimin hızla ilerlediğini de göstermektedir. Buraya kadar ortaya koyduğumuz gerçekler sosyal-emperyalistlerin yurdumuz üzerindeki sömürü ve etkinliğini hızla artırdığını açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Yeni Çarlar Türkiye'nin, içine düştüğü ekonomik bunalımdan alabildiğine yararlanarak yurdumuzu haraca bağlamaktadırlar. Son senelerde yurdumuz üzerindeki sosyal-emperyalist sömürü gözle görülür şekilde artmıştır. Yoksul köylülerimizin, tarım işçilerimizin alın teri üzüm olarak, pamuk olarak, incir olarak sosyal-emperyalistlerin kasalarına akmaktadır. Daha da önemlisi sosyal-emperyalistler Türkiye üzerindeki ekonomik etkinliklerin baskı ve denetimleri için bir zemin olarak görmekte ve bunu açıkça söylemektedirler. Onların asıl amacı yurdumuzu sosyal-emperyalist yayılmaları için bir sıçrama tahtası olarak kullanmaktır. Nitekim Yeni Çarların siyasi etkinlikleri sömürülerinden de hızlı artmakta, Brejnevler Türkiye'den küsmahça isteklerde bulunmaktadırlar.

Sosyal-emperyalistlerin gittikçe azıtan sömürüsünün sorumlusu hakim sınıflardır. Onlar, emperyalizme bağımlı ekonomik siyasetleriyle Türkiye ekonomisini batağa sürüklemişlerdir. İçinde bulundukları çıkmazdan kurtulmak için sosyal-emperyalistlere avuç açmakta, yurdumuzu felakete sürüklemektedirler. Türkiye'nin bütün dövizini tüketen hükümetler tarım ürünlerini Rusya'ya peşkeş çekerek kredi bulmaya çalışmaktadırlar. Onlar zengin tabii kaynakları ve sınırsız insan gücüyle hiçbir emperyaliste muhtaç olmadan ekonomisini kurabilecek bir ülkeyi sosyal-emperyalist tefecinin eline bakar duruma getirmişlerdir. Şimdiye kadar alınmış olan ve karşılığı tarım ürünü olarak ödenmesi kabul edilen Rus kredileri vasıtasıyla onbeş yıllık tarım ürünümüz, ucuz fiyatlarla hem de giderek daha da ucuzlayan fiyatlarla sosyal-emperyalistlere peşkeş çekilmiş durumdadır.

Türkiye'nin **halledilemeyecek sorunu yoktur.** Yeterki iki süper devlete, özellikle Yeni Çarlara karşı bağımsızlık savunulsun, Üçüncü Dünya ile birleşilsin, ayakları üzerinde duracak bir ülke yaratmak için halkın yaratıcı gücü seferber edilsin. Milli kaynaklara dayanılsın. Bunu kim yapabilir? **Bunu yapacak olan 40 milyon halktır. İşçiler, köylüler proletarya bayrağı altında birleşen bütün halk kendi bağımsız demokratik ve müreffeh ülkesini kuracaktır.**

1972 ELİAÇIK MÜŞTERİ POZUNDA...

1974... KAN EMİCİ TEFECİ

TABLO II

ÇEŞİTLİ İHRAÇ ÜRÜNLERİNİN TOPLAM İHRACI İÇİNDE RUSYA'NIN YÜZDE OLARAK PAYI

	1972-73	1974-75
Portakal (Yafa)	32	43
Limon	20	24
Kuru incir (I. sınıf)	4,5	8
Kuru üzüm (çekirdekli)	12	47
Yün - iyi tiftik	43	76
Yün - Konya dağ	55	77

TABLO III

ÇEŞİTLİ İHRAÇ ÜRÜNLERİMİZİN BİR TONUNA RUSYA'NIN VE DİĞER ÜLKELERİN VERDİKLERİ FİYATLAR VE ARALARINDAKİ FARK (TL/TON)

TÜTÜN (Ege bölgesi - Amerikan grat) :

	Rusya	ABD	Fark
1972	19.425 TL.	17.725 TL.	-1.700 TL.
1974	28.283 TL.	30.956 TL.	2.673 TL.
1975	40.582 TL.	47.236 TL.	6.654 TL.

PAMUK (Diğer):

	Rusya	Almanya	Fark
1972	10.140 TL.	9.157 TL.	-983 TL.
1974	8.780 TL.	10.500 TL.	1.720 TL.
1975	8.330 TL.	12.662 TL.	4.332 TL.

KURU ÜZÜM (Çekirdeksiz) :

	Rusya	İngiltere	Fark
1972	3.190 TL.	3.668 TL.	478 TL.
1973	3.769 TL.	8,918 TL.	5.149 TL.
1974	11.710 TL.	12.410 TL.	700 TL.

KURU İNCİR (1. Sınıf) :

	Rusya	Diğer Ülkeler	Fark
1971	2.860 TL.	3.841 TL.	981 TL.
1972	3.393 TL.	4.431 TL.	1.038 TL.
1973	4.215 TL.	7.877 TL.	3.662 TL.
1974	6.692 TL.	10.485 TL.	3.795 TL.

MC'nin Genelkurmay Başkanı adayı: Ali Fethi Esener

Demirel ve Türkeş'in ikinci MC'yi tezgahlarken bir de "gizli protokol" yaptıkları ve bu sözleşmenin maddelerinden birinin 3.Ordu Komutanı Ali Fethi Esener'i Kara Kuvvetleri Komutanlığına getirmek olduğu gazetelerde yer aldı. Kimdir Türkeşlerin Kara Kuvvetleri Komutanı ve daha sonra da Genelkurmay Başkanı yapmayı planladıkları Orgeneral Ali Fethi Esener? Dergimiz Ali Fethi Esener'in özellikle son birkaç aydır Doğu bölgesinde yoğunlaştırdığı baskı ve zulmü teşhir etmişti.

General Ali Fethi Esener kamuoyunun dikkatini ilk olarak Demirel'e nişan vermesiyle üzerine çekti. General'in davranışının "ordunun geleneklerine aykırı" bulunarak gene ordu üst kademelerinde eleştirildiği yayın organlarında yer aldı. Tamamen tecrit olmuş bulunan Demirel'e nişan vermek gerçekten "cesur" bir davranıştı ve MC'nin madalyasını hakediyordu. Ali Fethi Esener, madalyalık davranışlarını Türkeş'in Doğu bölgesine yaptığı gezi sırasında tekrarladı. Türkeş'i korumak için General neredeyse 3.Orduyu ayağa kaldırdı. Türkeş Tunceli'den geçerken, halkın nefretinden kendini asker duvarıyla koruyabildi. Aynı zamanda Türkeş'in gelişi dolayısıyla bölgede yaşayan Kürt halkına gözdağı verilmeye çalışılıyordu. Seçimlerden hemen önce Ali Fethi Esener, Pülümür'de bizzat halkın karşısına çıkarak tehditler savurdu Bazı yurttaşların soyadlarını bahane ederek tutuklanmalarını emretti. Böylece kanunları ayaklar altına aldı. Esener, Tunceli'de halka "Daha dedelerinizin kemikleri çürümedi, ayağınızı denk alın" diye tehditler savurdu. Katliam politikasının takipçisi olduğunu ortaya koydu. General aynı günlerde Erzincan bölgesinde tehditlerinin gereğini de yerine getiriyordu. 3.Ordunun "Sorumluluk Bölgesi" adlı tatbikatı sırasında Erzincan'daki baskılar ilan edilmemiş bir sıkıyönetime dönüştü. Köyleri saran birlikler yoksul köylüleri rastgele tutukladı. 1 Mayıs katliamından sonra Doğu'nun birçok yerinde tertip ortamı sürekli körüklendi. Bazı okullara Kürt bayrağı çekme provokasyonlarıyla halka terör estirildi. Silah arama bahanesiyle köylere yapılan baskınların ardı arkası kesilmemektedir.

İşte Ali Fethi Esener bu eylemleriyle göz doldurarak Genelkurmay Başkanlığına kadar tırmanmaya çalışmaktadır. Bu kafayla mı Türkiye'nin bağımsızlığı savunulacak? Kürt milletine zulüm yaparak mı Doğu bölgesinin güvenliği sağlanacak? Ali Fethi Esener'in Kürt düşmanlığını merdiven yaparak ordunun tepesine tırmanmaya çalışması ve MC'nin gözüne girmesi, Türkiye'nin ne büyük tehlikelerle karşı karşıya olduğunu bir kere daha ortaya koyuyor. Halkı bölmekten, Kürt halkına zulmetmekten başka birşey düşünmeyen Türkeşlerin, Esenerlerin kafası, Türkiye'nin en azılı düşmanı olan Yeni Çarlara yaramaktadır. Bölünmüş, milliyet ve mezhep çatışmaları içinde parçalanmış bir Türkiye, Rusya'nın etkinliğini artırması için bulunmaz ortamdır.

BİNGÖL'DE FAŞİST BASKI VE MİLLİ ZULÜM

Bingöl'de devrimcilere ve halka uygulanan baskıyı Vali Dursun Toprak ve Emniyet Müdürü yürütmektedir. Bingöl'deki başlıca aşiretler CHP'yi destekleyen Hormek, MSP'li Az, AP ve MHP'yi destekleyen Zikte aşiretleridir. Sünni mezhebinden Az aşiretinin gençleri genellikle yurtseverdir. Bingöl'de polis, aşiretler arasında çıkan olaylardan yararlanarak halka milli zulüm uygulamakta, Zikte aşiretini sürekli olarak Alevi Hormek aşiretine karşı kışkırtmaktadır. Fakat son zamanlarda Hormek ve Az aşiretleri arasında bir yakınlaşma görülmektedir. Bu aşiretlere mensup köylüler, mezhep ayrılıklarını bir kenara bırakmayı ve daha çok yakınlaşmayı istiyorlar. Bu yakınlaşmadan hoşnut olmayan Zikte aşiretinin lideri İbrahim Ataoğlu ve adamları ise, sürekli olarak alevi-sünni çatışmasını körüklüyor.

Bingöl'de Nisan ayı içinde üç devrimci polis tarafından Birinci Şubeye götürülmüş ve işkenceye uğramışlardır. Emniyet Müdürü, yakalandığında üzerinden AYDINLIK yayınlarının "Kürt Milli Meselesi" adlı kitabı çıkan bir devrimciye, "siz Kürtlerin kafasını ezeceğiz, size Hakkari'de bile bir Kürt devleti kurdurmam" demiştir. Yine Emniyet Müdürü, o sırada yakalanan bir MHP'liye ise şunları söylemiştir: "Siz faşistsiniz, biz daha faşistiz. Çünkü biz istediğimizi döver ve öldürürüz."

Yine geçtiğimiz aylarda Kiğı'nın Karer köylerinde dağıtılan bir bildiriyi ağa yardakçıları ihbar ettiler. Bunu fırsat bilen jandarma, köylere baskın yaptı. Köylüler köylerini terkettiler. Daha sonra jandarma, yörede ilerici olarak bilinen kişileri alıp götürdü, saatlerce işkence yaptı. Kiğı'ya tayin edilen teğmen, "sizi Türk yapmadan gitmeyeceğim" demektedir.

Bingöl'de TÖB - DER'e yapılan bir saldırıyı da bizzat Emniyet Müdürü ve Vali'nin oğlu beraber düzenlediler.

Bir eri döverek öldüren yüzbaşı Mustafa Özcan cezalandırılsın !

İstanbul'da Samandıra Kışlasında, 1954 Kars doğumlu, 1.Ordu 3. Topçu Taburunda görevli bir er, topçu yüzbaşı Mustafa Özcan tarafından öldürüldü. Mustafa Özcan, "atışta doğru nişan almadın" diyerek Nurettin Uçar'ı feci şekilde dövdükten sonra ensesine vurarak, omurilik soğanı zedelenmesinden ölümüne sebep oldu. Yüzbaşı Mustafa Özcan hakkında şimdiye kadar herhangi bir soruşturma açılmadı ve cinayet örtbas edildi. Mustafa Özcan halen 23. Tümen 4. Topçu alayında görevine devam etmektedir.

Orduda askerlerin baskı ve dayak altında tutulduklarını herkes bilmektedir. Hatta zaman zaman askerlerin dayak ve işkence altında can verdiklerine de rastlanmaktadır. Erler dövülerek, öldürülerek mi yurt savunulacak? Mustafa Özcan gibi subaylar erlere dayak atma, hatta öldürme hakkını nereden almaktadırlar? Bu cinayet aydınlatılmalı, Mustafa Özcan, hakkında soruşturma açılarak cezalandırılmalıdır.

İSLAHİYE SAKÇAGÖZÜ'NDEN 260 KÖYLÜ :

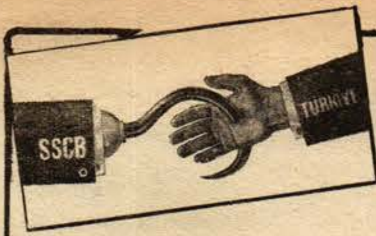
«MHP'li saldırganların ocağı dağıtılsın Jandarma Komutanı görevden alınsın»

"Biz Sakçagözü halkı MHP'li komandoların ve Jandarma Komutanının saldırılarına uğramaktayız. Komando bozuntuları "Ülkü-Köy" derneğinden aldıkları isimlerle, öğretmenlerimize, gençlerimize ve kadınlarımıza saldırmaktadır. Geceleri evlerimizin önünde silah sıkarak bizi yıldırmaya çalışıyorlar. Bu saldırganlâr 'Ülkücü' derneklerinden ve ağalardan aldıkları silahlarla ilerici ve yurtseverlere saldırmaktadırlar. Daha dün iki öğretmenimize saldırdılar. Öğretmenler 12 - 28 günlük rapor aldıkları halde saldırganların kılına bile dokunulmadı. Jandarma Komutanı, gözü önünde saldırıldığı halde, sesini çıkarmadı. Şikayetçi olan bizler ve öğretmenler Jandarma Komutanı tarafından hakaret gördük ve tehditlerle kapı dışarı edildik. Jandarma Komutanının askeri silahları bu saldırgan komando bozuntularının eline verdiği bilinmektedir.

"Bayan öğretmenlerimizin evleri geceleri taşa tutulmaktadır. Gençlerimizi teker teker yakalayıp zincirlerle sopalarla saldırmaktadırlar. Geceleyin hastamız olsa komşuya gidemez duruma geldik. Bir de bu komandolar, biz Sakçagözü halkını parçalayarak yutmak için Alevi-Sünni şeklinde ayırmaya ve bizleri düşman kamplara bölmeye çalışıyorlar. Biz yüzyıllar boyu içiçe yaşamış, dertleri ortak olan bir halkız.

"Biz aşağıda imzaları bulunan Sakçagözü halkı olarak saldırı ve işkence için açılmış bulunan 'Ülkü-Köy' derneğinin kapatılmasını, saldırganların yakalanmasını, bu saldırganlara güç verip teşvik eden Jandarma Komutanının görevinden alınarak hakkında soruşturma açılmasını istiyoruz."

Sakçagözü'nden 260 imza

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR

Sivas

Hafik'ten Yusuf Şahin (lokantacı), Ali Yavuz (saatçi), Halil Aslan (köylü), İbrahim Aslan (köylü), Ali Çatalkaya (köylü), Hasan Karataş (köylü) :

"ABD ve Rus uşakları kanımızı kurutmaktan başka birşey yapamazlar. Rusya ile "işbirliği" demek kendini bile bile uçuruma yuvarlamaktır. CHP de Rusya ile can düşmanımızla hiç bir alanda pazarlık yapmamalıdır."

Muğla

Akıncı köyünden Sadullah Coşkun (öğrenci), Mehmet Babür (öğrenci), Saffet Ece (çiftçi), Halil İbrahim İnan (işçi), Refik İlhan (işçi), Nevzat Seçer (çiftçi), Yusuf İlhan (işçi) :

"Sosyal-emperyalist Rusya halkımızı daha çok açlık ve sefalete sürükleyecektir. Yapılmış ve yapılacak olan tüm anlaşmalara "hayır" diyor, HALKIN SESİ'nin açmış olduğu kampanyayı destekliyoruz."

Adana

Ceyhan'dan Bekir Ertem(işçi), Cemal Ulunur (öğrenci):

"Ekonomimizi belirli ölçülerde denetim altına alan sosyal-emperyalistler, siyasi bağımsızlığımızı da denetim altında almak için 'dostluk ve işbirliği' adı altında anlaşmalar imzalatmak istiyorlar. Bu tür anlaşmalara 'hayır' diyoruz. Biz köle değil, bağımsız olmak istiyoruz."

Çorum

Mecitözü'nün İbek köyünden Kadir Uğur (öğrenci) :

"Rusya ülkemize el uzatıyor. Türklerle Yunanlıların arkadaşlığını bozmaya çalışıyor. 'İşbirliği' anlaşmasına hayır diyorum. Kahrolsun Amerika ve Rusya!"

Diyarbakır

Halide Esmer :

"Türkiye hükümetinin, emperyalist Rusya ile yapacağı 'işbirliği' anlaşmasına kesinlikle karşıyım. Bunun yerine, Üçüncü Dünya devletleriyle anlaşmalar yapılmasının daha yararlı olacağı kanısındayım."

Zürih

25 Yurtsever

"Bağımsız ve özgür bir Türkiye isteyen herkes, bu anlaşmalara karşı çıkmalıdır. Tarihte ilk Milli Kurtuluş Savaşını vererek mazlum ülkelere örnek olan Türkiye'mizin 40 milyonluk halkı, emperyalistlerle yapılan her türlü kölelik anlaşmasını yırtacaktır."

Divriği

Kadir Akışoğlu (öğrenci) :

"Bağımsızlığımızı elde etmek emperyalizme karşı verilen mücadeleden geçer.

"Bir kene gibi kan emici, azgın, gün geçtikçe yayılma ve hegemonya alanlarını genişletmeye çalışan Sovyet sosyal-emperyalistleri ABD'den daha azgındır.

"Sosyal - emperyalizmi yurttan kovacak, hiçbir şekilde anlaşma yollarıyla taviz vermeyecek kararlı mücadelemizi geniş kitleler içinde eriyerek bağımsızlığımızı bir kere, bin kere, on bin kere koruyacağız."

G.Antep

Bir grup tutuklu adına Hüseyin Şahin :

"Rusya ile ikili anlaşmalara hayır. Boğazlar Rusya'ya kapatılmalıdır. Yaşasın halkımızın bağımsızlık mücadelesi!"

Antalya

İbrahim Aba (işçi), Kadim Kaya (öğrenci), Ramazan Özkan (öğrenci), Abdurrahim Yalçıntepe (öğrenci), Ali Coşkun (memur), Mustafa Kurt (öğrenci), Çetin Boylu (öğrenci), Turan Cantez(öğretmen), Bekir Tosun(işçi), Ahmet Şişman (işçi), Hıdır Kızıltaş (öğrenci), Soner Çiçek (işçi) :

"Günden güne silahlanan ve bu silahları yarın kendilerinin çıkartacağı yeni bir dünya savaşında, dünyanın mazlum halklarına karşı kullanacak olan Yeni Çarlar la Türkiye'nin hiçbir dostluğu olamaz.

"Sosyal - emperyalistlerin yurdumuzu kendi hegemonyaları altına almayı amaçlayan bu anlaşmaya hayır! Kurtla kuzu dost olamaz."

Salihli

Kampanyamıza Salihli'den katılan diğer yurtseverlerin isimleri şöyledir:

Öğrenciler: Cemal Karadağ, Durali Ayçelik, Yaşar Yanbastı, Yunus Güler, Azim Demir, Ali Kaya, Muammer Görmez, Hürriyet Tahran, Ali Kara, Adem Tezcan, Mustafa Kaya, Yunus Esen, Sadettin Sıpayi, Hüseyin Erden, Faris Kaya, Yalçın Can, Ali Rıza Atan, Nedim Aydoğan, Cemal Cınge, Asiye Özgür, Rıza Sözer, Naci Tutgun, İrfan Oztür, Adnan Görgülü, İlhan Duman, Rafet Kelli, Mesut Sülün, Necmi Ergür, Metin Yıldız, Adnan Aydın, Mustafa Atılgan, Yüksel Uğurlu, Ayşe Kapucu, Ünal Çavdar, Faik Ucgun, Hayati Akçay, Bayram Ali Adaş, Tacettin Yıldırım.

İşçiler: Hasan Yavuz, Sakin Yılmaz, Habip Aksay, Kurtuluş Atmaca, Yüksel Duman, Şevket Özen, Ali Demir, Kamil Aksoy, Veli Ayçelik, Ali Rıza Basgönül.

Diğer mesleklerden: Bektaş Atmaca (terzi), Aptil Demir (esnaf), Cafer Yılmaz (çoban), Mehmet Özgür (öğretmen), Sezai Gündoğdu (memur), Nurettin Saygı (memur), Celal Fidan (memur), Müşerref Özgür (teknisyen), Kadir Arsay (boyacı), Akın Şenay (büfeci), Veli Çetin (esnaf), İhsan Fidan (öğretmen), Nurettin Karaçam.

RUSYA KIBRIS'A BURNUNU SOKMA HAKKINI NEREDEN ALIYOR ?

Geçtiğimiz hafta Moskova Radyosu, Yeni Çarların Kıbrıs konusundaki emperyalist niyetlerini yeniden ortaya koyan bir yorum yayınladı. Sosyal-emperyalistler, Kıbrıs sorununun "Türkiye ile Yunanistan arasında halledilemeyeceğini" belirttikten sonra, çözümün "Birleşmiş Milletler platformunda" aranması gerektiğini söylüyorlar.

Hani nerde kaldı ulusların kaderini tayin hakkı? Kıbrıs'ın kaderini Birleşmiş Milletler mi tayin edecektir? Yeni Çarların ağzında ulusların kaderini tayin hakkı emperyalist emellerini gizlemek için kullandıkları bir sahtekarlık tan ibarettir.

Yeni Çarlar, "Kıbrıs halkının meselesine biz karışalım" demektedirler. Öteden beri "uluslararası konferans", "Birleşmiş Milletler platformu" gibi şeyleri bu soruna burunlarını sokabilmelerinin bir yolu olarak sürekli öne sürmektedirler. Ne hakla? Rusya bu soruna burnunu sokma hakkını nereden almaktadır?

Sosyal-emperyalistlerin gözünü hırs bürümüştür. Onlar, Amerikan emperyalistleriyle dünya çapında giriştikleri hegemonya yarışında her yere müdahale hakkını kendilerinde görmektedirler. Akdeniz'de etkinliklerini arttırmak, Afrika'ya, Hint Okyanusu'na ve Ortadoğu'ya hakim olabilmek için gittikçe azıtan emperyalist manevralara girişmektedirler. Pervasızlıklarının sebebi budur. Son olarak Moskova Radyosu dile getirdiği emperyalist niyetlerle Rusya'nın gerçek yüzünü bütün dünyaya bir kere daha ilan etmiştir.

Türkiye ve Yunanistan Kıbrıs'ın bağımsızlığına ve toprak bütünlüğüne saygı gösterme konusunda anlaşmalı ve ellerini Kıbrıs'tan çekmelidirler. Bu tutum iki süper devletin Kıbrıs'ın meselesine karışmalarına en iyi cevaptır.

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

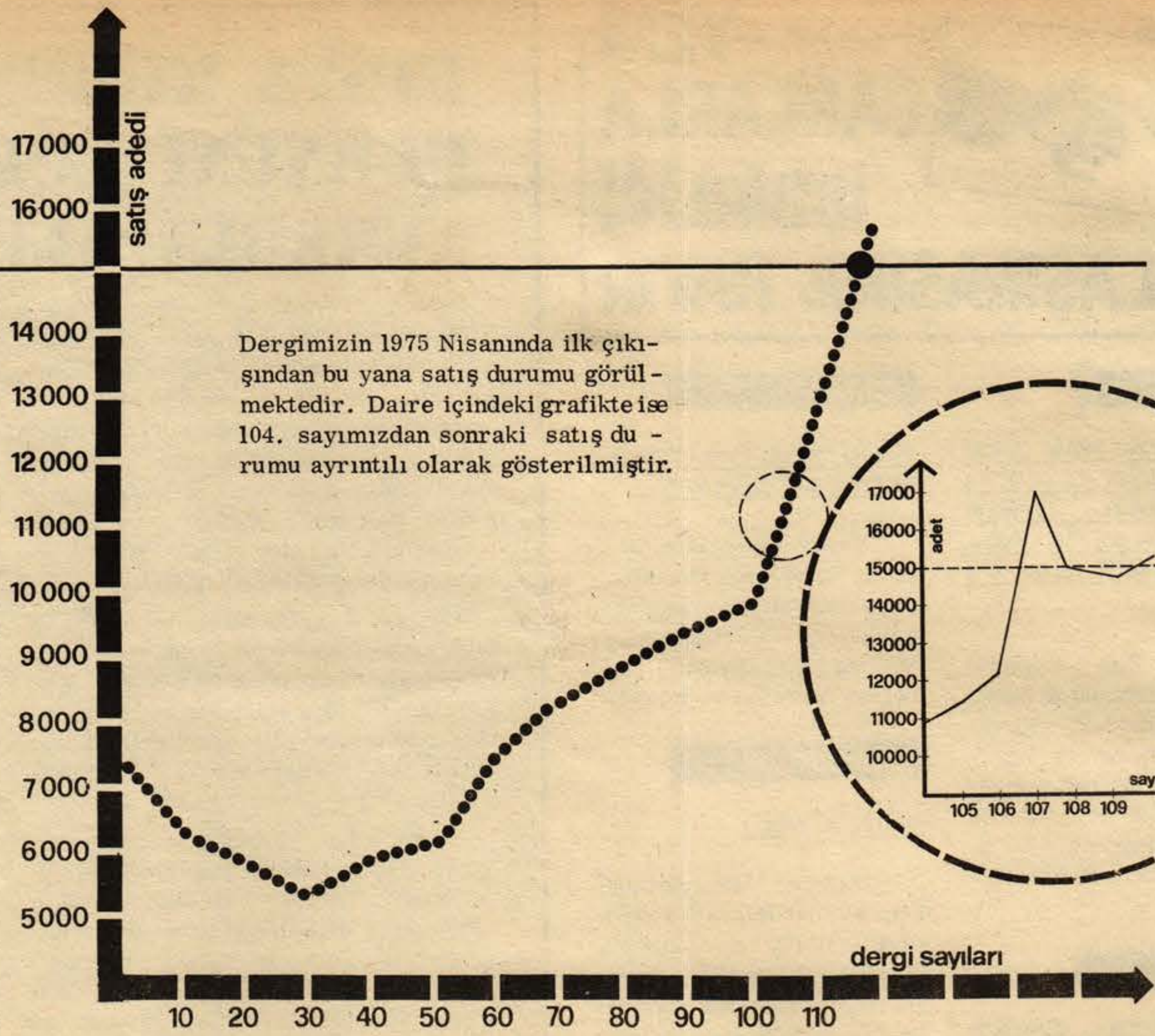
Bu hafta kampanyamıza Yeni Çarlarla "işbirliği" anlaşmasına "Hayır" diyen 1266 yurttaş katıldı. Bu imzaların illere göre dağılımı şöyle:

İstanbul: Kartal'dan 345, Florya'daki CHP kampından 55, Fener'den 53, Ayramehr Lisesi öğrencilerinden 19, Sarıyer'den 10; Muğla: Selimiye nahiyesinden 120, Derince köyünden 35, Milas'tan 30, Yatağan'dan 17, Bafa köyünden 4 ; Ankara: Tuzluçayır'dan 67, Eğitim Fakültesi öğrencilerinden 28; Denizli: Çivril'den 45, içinden 29; Kars: Çıldır'ın Gölebakan köyünden 58, Eşmepınar, Sazlısu, Yakınsu ve Yıldırımtepe'den 7, Tokat: Erbaa'dan 36, içinden 28; Diyarbakır: Bağlar mahallesinden 42; Trabzon'dan 37, Adapazarı: Pamukova'dan 19, içinden 17; İçel: Tarsus'tan 36; Ordu: Perşembe'den 15, Akkuş'tan 17; Kayseri: Yahyalı'dan 29; Danimarka'dan 29; Sivas: Divriği'nin Karasar köyünden 15; Isparta: Gelendost'un Çaltı köyünden 11; çeşitli yerlerden 3 imza.

Bugüne kadar elimize geçen 69.059 imzanın illere göre dağılımı ise şöyle :

İSTANBUL	8 608	MUĞLA	1 571	BURSA	372	VAN	190
ANKARA	7 204	DENİZLİ	1 292	BALIKESİR	346	AFYON	184
KAHRAMANMARAŞ	6 074	BATI ALMANYA	1 045	ISPARTA	343	GİRESUN	178
İZMİR	5 872	BOLU	966	ZONGULDAK	336	İSVİÇRE	178
TUNCELİ	5 842	TRABZON	917	KOCAELİ	333	SAMSUN	171
ADANA	4 163	İÇEL	789	ESKİŞEHİR	325	KASTAMONU	168
ERZİNCAN	2 711	DİYARBAKIR	569	TOKAT	293	GÜMÜŞHANE	153
SİVAS	2 636	ANTALYA	563	KARS	289	ÇANAKKALE	151
GAZİANTEP	2 512	ELAZIĞ	548	ADIYAMAN	239	ÇORUM	132
MANİSA	1 930	ORDU	485	UŞAK	233	DANİMARKA	105
MALATYA	1 840	AYDIN	458	MUŞ	225	AVUSTURYA	101
HATAY	1 814	AMASYA	407	FRANSA	224	ÇEŞİTLİ YERLER	776
KONYA	1 618	KAYSERİ	387	BURDUR	193	TOPLAM	69.059

Mayıs ayında 15 BİN HEDEFİNİ AŞTIK

19 Nisan günlü 105. sayımızda açıkladığımız 15 bin satış hedefimizi bir ay içinde aştık. Bu başarı, tüm okuyucularımızın devrimci fikirleri halka ulaştırmak için yürüttükleri yoğun çabaların ürünüdür. Bu başarılı sonuç aynı zamanda halkımızın proleter devrimci siyasetlerine kadar hızla benimsediğini kanıtlamaktadır. 105. sayımızda HALKIN SESİ'ni en az 50 bin kişinin okuduğunu söylemiştik. Şimdi en az 75 bin kişinin her hafta dergimizi okuduğunu söyleyebiliriz. Çünkü dergimizin her biri ortalama 5 kişi tarafından okunmaktadır.

Şu ana kadar bize ulaşan kesin satış rakamlarını sunuyoruz. Bu rakamlar parası elimize ulaşmış bulunan dergi sayısını göstermektedir:

SAYI	SATIŞ
106	12 261
107	17 061
108	15 000
109	14 587

105. sayımızdan sonra dergimizin ulaştığı en yüksek satış rakamı, 17 bin'dir. 109. sayıdan sonra aldığımız kesin olmayan rakamlar ise satışımızın 15 bin civarında düzenlilik kazandığını göstermektedir.

Şimdi görevimiz, Eylül ayında başlatacağımız yeni hamleye hazırlanmaktır. Devrimci hareketimizin kitleler içinde etkisi hızla yükselmektedir. Buna bağlı olarak dergimizin satışı da hızlanarak artacaktır. Bütün okuyucularımız proleter devrimci siyasetleri halka götürmek için daha büyük bir şevkle çalışacaklardır. Çünkü halkımızın buna ihtiyacı vardır. Şimdiden bütün arkadaşlar dergi satışlarını artırmak için planlar geliştirmeli, dergimizi satacak yeni bayiler bulmalı, gittikleri yerlerden ayrılırken dergiyi satacak arkadaşlar ve derginin dağıtım yoluyla ulaşmadığı yerlerde aboneler bulmalıdırlar.

Vatan gazetesine karşı açılan kampanya konusunda...

Üçlü Oportünist Blok, Nihat Behram'ın Vatan gazetesinden çıkarılması nedeniyle bir boykot kampanyası açtı. Bugün Türkiye'de "Politika" adında bir gazete yayınlanıyor. Bu gazetenin biricik görevi, sosyal-emperyalizmin ve Rus beşinci kolunun reklamını yapmaktır. DİSK'teki revizyonist hainler, bu gazeteyi işçi sınıfı içine sokmak için, şimdi DİSK'in imkanlarını da seferber eden bir kampanya açmışlardır. Zaten "Politika" gazetesi, doğrudan doğruya DİSK üyesi işçilerin alın terinden çalınan paralarla açığını kapatmaktadır. Revizyonistler, işçi aidatlarıyla işçi düşmanı gazete çıkarmaktadırlar. Ve gene bu gazete ile işçi sınıfını zehirleme çabası içindedirler. Üçlü Oportünist Blok, böyle bir gazeteye karşı boykot kampanyası açmıyor çünkü onun meselesi işçi sınıfının meselesi değildir. Onu yalnız ahbapçavuş tek kesinin çıkarları ilgilendiriyor.

Gene Türkiye'de "Günaydın" adında bir gazete çıkıyor. Bu gazete yurdumuzda komünizm düşmanlığının da "Politika" ile yarış halindedir. Üstelik "Günaydın" geniş işçi yığınlarının okuduğu bir gazetedir. Yani her gün yüzbinlerce işçi, bu gazetenin "maocu vatan hainleri" üzerine yaptığı komünizm düşmanlığı edebiyatıyla ve faşist bir darbe için kamuoyu hazırlamaya yönelen yazılarla zehirleniyor. Üçlü Oportünist Bloku bu mesele de ilgilendirmiyor.

Türkiye'de büyük gazetelerin yayınlandığı Babıali'nin kuralları vardır. Bu kurallar, doğrudan doğruya hakim sınıflar tarafından konmuştur. Elbette bu kuralları aşmak zorlu bir mücadele meselesidir ve ancak halk yığınlarından güç alan devrimci bir günlük gazete bu kuralları aşabilir. Bugün böyle bir gazete yayınlanmıyor. Bu nedenle Babıali'de yayınlanan bütün gazetelere, bazı kulplar bulmak, bu gazetelerin çeşitli çevrelerle ilişkilerini açıklamak mümkündür. İşte herkese dar be indirmek çizgisini izleyen Üçlü Oportünist Blokun yaptığı iş budur. Onlar aslında darbelerini Politika. Günaydın ve Tercüman gibi işçi sınıfına düşman, karşı-devrimci gazetelere değil, bugüne kadar halkın demokratik mücadelesine yer veren ve revizyonistlerle faşistlerin borusunu öttürmeyi temel siyaset olarak kabul etmemiş bir günlüğe yöneltiyorlar. Sebep, Halkın Kurtuluşu'nun çizgisini savunan Nihat Behram'ın gazeteden çıkarılması.

Bir yanda 40 milyonluk halkın meseleleri ve öte yanda tekkenin meseleleri. Aynı Halkın Kurtuluşu, Nihat Behram, Vatan gazetesinde TKP'yi sosyalist bir parti olarak gösteren bir yazı dizisi çıkardığı zaman böyle bir kampanya açmadı. Nihat Behram, TKP yayınlarından TKP'nin gerçek yüzünü gösteren seçmeler değil, ona "sosyalist" maskesi takan seçmeler yayınladığı zaman, Üçlü Oportünistlerin aklına Vatan gazetesini boykot etmek gelmedi.

Bugün Türkiye'de birçok devrimci, gazetelerdeki işlerinden çıkarılıyor. Eğer biz günlük basına karşı tutumumuzu, siyasal mücadeleden koparır ve esas düşmanları doğru tesbit etmez, dostu düşmanı birbirine karıştırırsak, Üçlü Oportünist Blok gibi her önümüze çıkana darbe indirmeye kalkarız. Böyle bir politika izleyenler kimseyi yıkamazlar, yalnız kendileri devrilir. Çünkü onlar, 40 milyonluk halkın ve sınıfın menfaatlerinden kopmuşlardır. Bugün Üçlü Oportünist Blokun açtığı kampanyaya en çok sevinenler şüphesiz "Politika" gazetesinin revizyonist patronları ve Günaydın gibi gazetelerdir.

Bizim Vatan gazetesine karşı tutumumuz nedir? İki süper devlete karşı halkımızın bağımsızlık mücadelesine, özgürlük, can güvenliği ve köylünün toprak mücadelesine yer verdiği ölçüde, Vatan gazetesini olumlu karşılarız. Sayfalarını revizyonistlere açtığı ölçüde bu gazeteye karşı tutumumuz olumsuzdur.

Bir gazeteyi boykot etmek ise, eleştiriden de farklı bir iştir. Türkiye'de boykot edilmesi gereken bir gazete varsa, bu Vatan gazetesi değildir.

Dergimize hakaret eden Tercüman gazetesi tazminata mahkum oldu

Tercüman gazetesi 15 Şubat 1977 tarihinde dergimize ve proleter devrimcilere saldıran bir yazı yayınlamıştı. Tercüman yazısında Proleter Devrimci AYDINLIK dergisi (PDA) etrafında birleşen proleter devrimcilerin ağır suçlar işlediklerini, bölücülük ve saldırganlık yaptıklarını iddia ediyordu. Dergimiz, Tercüman gazetesini yazısı dolayısıyla mahkemeye vererek tazminat ödemesini talep etmişti. İstanbul'da 16. Asliye Hukuk Mahkemesinde yapılan duruşma sonunda Tercüman gazetesi, 5 bin lira tazminat ödemeye mahkum edildi. Tercüman'ın dergimiz hakkında gerçek dışı yayın yaptığı mahkeme kararına bağlandı.

AYDINLIK'ın Fransız Marksist-Leninistlerinin önderi Jacques Jurquet ile görüşmesi

AYDINLIK dergisi Temmuz 1977 tarihli 77. sayısında Fransız Marksist-Leninistlerinin önderi ve Humanité Rouge (Hümanite Ruj - Kızıl İnsanlık) gazetesinin siyasi yönetmeni Jacques Jurquet (Jak Jurke) Yoldaşla yaptığı görüşmeyi yayınlamıştır. Jacques Jurquet AYDINLIK'ın sorularına verdiği cevaplarda, Marksist-Leninistlerin FKP içinde revizyonizme karşı yürüttükleri mücadeleyi, FKP'nin revizyonist bir parti haline gelişini, anlatmakta, bugünkü Fransız Marksist-Leninist Komünist Partisi'nin (FMLKP) doğuşu hakkında açıklamalarda bulunmaktadır.

Kruşçev revizyonizmine karşı 1956'dan itibaren gittikçe hızlanan bir mücadele yürüten Marksist-Leninistler, Temmuz 1966'da Fransa proletaryasının öncü müfrezesini yeniden inşa etmeye karar vermişlerdir. Fransız Marksist-Leninistleri FMLKP'nin kurulmasından sonra modern revizyonizme karşı mücadelelerini kararlılıkla sürdürmüşler ve revizyonistlerin çeşitli saldırılarını püskürtmüşlerdir. Jacques Jurquet şöyle demektedir: "Modern revizyonizme karşı mücadele bitmemiştir ve bugün Fransa Marksist Leninistlerinin en önde gelen görevlerinden biri olmaya devam etmektedir. ...en büyük dikkati, bu mücadele üzerinde toplamalı ve ona olanca gücümüzü hasretmeliyiz."

İşte bu nedenle 1968 yılında Fransız revizyonistleri hükümetten FMLKP'nin kapatılmasını istemişler ve komünistlere karşı alınan bütün gerici tedbirleri desteklemişlerdir. Ancak FMLKP' nin gelişip güçlenmesini önleyememişlerdir. Jacques Jurquet revizyonizme karşı mücadelede çocukluk hastalıklarının yol açtığı zararlara dikkati çekmekte ve tabandaki işçilere dayanan sabırlı bir mücadele yürütülmesinin zorunluğu üzerinde durmaktadır.

Jacques Jurquet yoldaş, görüşmede daha sonra bugünkü uluslararası durum, uluslararası komünist hareketin önündeki görevler ve Fransa'da devrimin önündeki sorunlar üzerinde durmaktadır. Parti içinde iki çizgi arasındaki mücadeleleri açıklayan Jurquet, şunları belirtmektedir : "Fransa Marksist-Leninistleri, işte bu mücadele içinde, Başkan Mao'nun ilk kez 1974 Şubatında formüle ettiği üç dünya tezini ... benimseyerek, kendi uluslararası çizgilerini belirlemeyi başardılar". Jacques Jurquet, Fransa Marksist Leninistlerinin "iki süper devlete karşı dünya birleşik cephesinin kurulmasına ve faaliyet göstermesine yarayan her şeye değer verdiklerini" açıklamaktadır. Jacques Jurquet "Fransa Marksist-Leninist Komünistlerinin görevleri arasındaki bağı" şu sloganla ifade etmektedir: "Kapitalist burjuvaziye ve iki süper devlete karşı, proletarya devrimi ve milli bağımsızlık uğruna mücadele!"

AYDINLIK dergisi Jacques Jurquet'e daha sonra Marksist-Leninistlerin birliği ile ilgili bir soru yöneltiyor. Jurquet yoldaş cevabında, FMLKP'nin 1970'de patlak veren bir buhranla karşılaştığını, fakat Mao Zedung'un parlak öğretilerine uygun olarak, yeni bir birliğe ulaşmak üzere "birlik-eleştiri-birlik" ilkesini uyguladıklarını ve bugün önemli başarılar kazanmış bulunduklarını anlatıyor: 1973'ten bu yana çeşitli Marksist çevrelerin Partiye katıldığını, Devrimci Komünist Partisi (Marksist-Leninist) ile birlik görüşmelerini iki yıldır sürdürmekte olduklarını açıklıyor. Jurquet yoldaş, "Birlik mücadele demektir. Birlik, güçlerin basit bir toplamı sonucu gerçekleşemez; ideolojik siyasi ve örgütsel planda Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin ilkelerine dayanmalıdır"diyor.

Jacques Jurquet yoldaş, 1976 yılı sonunda Çin Halk Cumhuriyeti'ne yaptıkları ziyaretin izlenimlerini anlatıyor ve Hua Guo-feng başkanlığındaki Çin Komünist Partisi'nin, Çin proletaryasının ve Çin halkının dörtlü çeteye karşı mücadelesi üzerinde duruyor. Jacques Jurquet dörtlü çeteye karşı kazanılan parlak zaferi karalamaya çalışanları eleştiriyor. "Bu insanların bol keseden savurdukları bütün iddia ve kehanetler, Halk Çini'nden gelen somut ve doğrulanabilir bilgiler karşısında bir bir çökmektedir. ...Başkan Mao'nun çok açık bir şekilde tanımladığı bu yol, bugün başında Başkan Hua Guo Feng'in bulunduğu Merkez Komitesi'nin önderliği altında Çin Komünist Partisi tarafından izlenmektedir."

Jacques Jurquet, AYDINLIK'la yaptığı görüşmede "Türkiye ve Fransa halkları arasındaki dostluğa, işçi sınıfları arasındaki kardeşliğe ve Marksist-Leninist güçlerimizin Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin ilkelerine dayanan tam birliğine çok büyük önem verdiklerini" belirtiyor."Türkiye ve Fransa Marksist-Leninistleri arasındaki ilişkilerin daha şimdiden birkaç yıllık zengin bir geçmişi vardır". 1 Mayıs katliamı üzerinde duran Fransız Marksist-Leninistlerinin önderi Jacques Jurquet yoldaş şöyle demektedir: "Fransa Marksist-Leninist Komünistleri, Türkiye'deki bu terörcü şiddetin kurbanlarının anısı önünde saygıyla eğilirler, kurbanların ailelerine ve çalışma arkadaşlarına en içten komünist başsağlığı dileklerini iletmenizi rica ederler".

Jacques Jurquet'in AYDINLIK'la yaptığı görüşme bugün yurdumuzda da tartışma konusu olan birçok sorun hakkında ayrıntılı açıklamalar getirmektedir. Bütün okuyucularımızın inceleme sini dileriz.

Yeni Çarların talan ettiği Doğu Avrupa'da iktisadi buhran şiddetleniyor

ALMAN DEMOKRATİK CUMHURİYETİ (Doğu Almanya) Fiyatlar Dairesi'nin,Mayıs ayı sonlarında Doğu Alman resmi gazetesinde yayınlanan bir kararına göre, bir dizi sanayi ürününün sanayiler-arası satış fiyatları, 1 Ocak 1978'den itibaren arttırılacaktır. Zam yapılacak ürünler arasında, pamuk ipliği, plastik maddeler, boyalar, ilaçlar, içkiler ve besin maddeleri, kereste mamulleri ve bazı ağır sanayi malları bulunmaktadır. Doğu Berlin'de yayınlanan Ekonomi Bilimi dergisi daha Şubat ayında, ülkedeki tüketim malları üretiminin ihtiyacı karşılayamadığını ve bunun fiyatları arttırıcı (enflasyonist) bir baskı yarattığını itiraf ediyordu. İktidardaki revizyonist Sosyalist Birlik Partisi'nin Merkez Komitesi üyelerinden, ekonomi uzmanı Rudolf Singer ise, gene aynı sıralarda, "ithalatın maliyetindeki artışla - rın" ancak büyük bir üretim artışıyla karşılanabileceğini, aksi takdirde hükümetin fiyat istikrarını koruyamayacağını söylüyordu. Söz konusu "ithalât maliyetindeki artışlar", Sovyetler Birliği'nin Doğu Avrupa'ya sattığı hammaddelere, özellikle petrol ve doğal gaza yaptığı büyük zamların sonucudur. Sovyetler Birliği'nin ilk büyük petrol zammını yaptığı 1975 yılından bu yana Doğu Almanya, sanayiler-arası fiyatları şimdiden iki kere arttırmıştır. 1 Ocak 1978'de yürürlüğe giren üçüncü büyük zammın, perakende satış fiyatlarını da yükselteceği ve sonuç olarak yükün, Doğu Alman tüketicisinin sırtına yıkılacağı, kaçınılmaz görünmektedir.

DOĞU BERLİN'de yayınlanan aylık Ekonomi Bilimi dergisinin Nisan sayısındaki bir yazı ise, COMECON içindeki iktisadi ilişkilerde her üye devletin egemenliğine ve özel çıkarlarına saygı gösterilmesi gerektiğini belirtmektedir: "COMECON üyesi ülkelerin çıkarlarını hesaba katmadan, iktisadi bütünleşmenin daha fazla derinleştirilmesi imkansızdır." Yazıya göre, tek tek ülkelerin iktisadi büyümesinde, her üye ülkenin "ulusal çerçevesi içindeki üretim bağlantıları" öncelik verilmeli ve "üye ülkeler arasındaki üretim bağlantıları ikincil" kabul edilmelidir.

MACARİSTAN Merkez İstatistik Bürosunun geçenlerde açıkladığı istatistiklere göre Macar sanayi üretimi 1976'da plan hedeflerine ulaşamamış, tarım üretimi ise 1975'e oranla yüzde 3'lük bir mutlak düşüş göstermiştir. Macar Tarım Bakanı Romani, özellikle, tahıl, sebze ve meyve mahsulünün kötülüğünün "halkta endişe uyandırdığını"itiraf etmek zorunda kalmıştır. Romani'nin belirttiğine göre, köylük bölgelerden şehirlere doğru sürekli bir göç olması, tarımdaki insan gücü sıkıntısını arttırmaktadır. Bu durumun temelinde ise, köylük bölgelerdeki koşulların kötüleşmesi ve şehir-köy çelişmesinin keskinleşmesi yatmaktadır. Öte yandan, Merkez İstatistik Bürosunun rakamlarına göre, Macaristan'ın dış ticaret açığı da yaklaşık 10 milyar liraya çıkmış, dış borçlar artmış, devlet bütçesi büyük açıklar vermiş ve fiyatlar hızla yükselmiştir. Resmi demeçlerde bu durumun, "gelişmeyi geciktiren ve engelleyen bazı etkenlerden" kaynaklandığı söylenmektedir. Yıllık petrol ihtiyacının yüzde 70'ini Rusya'dan alan Macaristan, Moskova'nın petrole yaptığı tek taraflı zamlar yüzünden önemli zarara uğramakta, üstelik Sovyetler'e olan borçlarını ödemek için özellikle tarım ürünlerini bu ülkeye ucuza satmaya zorlanmaktadır.

BULGAR basınının bildirdiğine göre, Sovyetler Birliği'nde çalışan Bulgar işçilerinin sayısı giderek artmaktadır. Halen Kom'da orman kesiminde 11 bin, Arhangelsk Kağıt ve Selüloz Fabrikasında 2 bin, Kursk Demir Çelik Kombinasında ise 5 bin Bulgar işçisi çalışmaktadır. Binlerce Bulgar işçi ise, Orenburg gaz boru hattının yapımında görevlendirilmiştir. Bu boru hattında çalışan Polonyalı, Doğu Alman, Çekoslovak, Macar ve Bulgar işçilerinin toplamı ise, 25 bin kadardır! Diğer dört revizyonist ülkeden olduğu gibi Bulgaristan'dan da Sovyetler Birliği'ne özellikle genç ve kalifiye işçiler gönderilmekte; bunlara Rusya'nın en ücra köşelerinde, en ağır işler gösterilmekte ve Sovyet işçilerinden daha düşük ücret ödenmektedir.

Polonya halkının mücadelesi

Geçtiğimiz aylar, Polonya'da halk kitlelerinin revizyonist Gierek hükümetine karşı yoğun mücadelelerine sahne oldu. İşçilerin ve aydınların aktif direnişinden sonra, öğrenci gençlik de, bir arkadaşlarının sinsice katledilmesini kitle gösterileriyle protesto ettiler.

Polonya işçi sınıfının, son olarak geçen haziran ayında fiyat artışlarını protesto için ayağa kalkması, başta aydınlar ve öğrenciler olmak üzere, bütün halka cesaret verdi. Aydınlar kısa zamanda işçi sınıfıyla dayanışmaya geçtiler. Yurtsever aydınların tutuklanan işçilerle dayanışmak için kurdukları komiteler, yoğun polis baskısına rağmen mücadelelerini sürdürdüler. Geniş halk kitlesinin desteğini aldılar. "İşçileri Savunma Komiteleri", gerici hükümetin mücadele eden işçiler üzerinde uyguladığı terörü ve baskıyı, belgeleriyle Polonya halkına ve bütün dünyaya yaydılar ve tutuklu işçilere mücadelelerinde büyük destek oldular.

Polonyalı öğrenci gençlik de, işçi sınıfının açtığı ve önderlik ettiği mücadele cephesinde yerini almakta gecikmedi. Öğrenci Pyjas'ın sinsice katledilmesi üzerine, Varşova ve Krakau kentlerinde büyük öğrenci gösterileri patlak verdi. Pyjas'ın cenaze töreni, bayraklarla yürüyen öğrencilerin protesto gösterisi haline dönüştü.

Polonyalı gericilerin her baskı tedbiri, halkın mücadelesini de beraberinde getirmektedir. Son olarak "İşçileri Savunma Komitesi"ni susturmak amacıyla, bazı komite sözcülerinin tutuklanması üzerine, 14 komite sempatizanı ve üyesi bir haftalık açlık grevi yaptılar. Ayrıca tutuklu Polonyalı yurtseverlerin zindanlarda da, açlık grevine gittikleri bildiriliyor. Öte yandan şimdiye kadar sessiz kalan Katolik Aydınlar da, geçen yıl tutuklanan işçilerin serbest bırakılmasını istediler. Bütün bunlar, tutuklamalarla halk direnişini bastıracağını hayal eden sosyal-faşist diktatörlüğe indirilen, güçlü birer şamar oldu.

Polonya halkı ülkedeki sosyal-faşizmin kaynağının Rusya'ya bağımlılık olduğunu gittikçe daha çok kavramaktadır. Geçen yıl Rus sosyal-emperyalistleri ve Polonyalı uşakları, Polonya Anayasasına, "SSCB'ye sarsılmaz kardeşlik bağı", "Polonya'nın uluslararası siyasetinin ilkelerinin dünya sosyalist sistemine ait olması" gibi, vatanı Rus sosyal-emperyalistlerine açıkça satan aşağılık maddeler koydurmaya çalıştılar. Fakat sosyal-emperyalistler, halkın her türlü anlaşma veya maddeden daha güçlü olduğunu unutuyorlar. Nitekim binlerce Polonyalının bu maddelere karşı şiddetli tepki göstermesi karşısında, revizyonist iktidar vatan satışını öngören çok belirgin bazı deyimleri anayasaya koymaktan vazgeçmek zorunda kaldı.

Polonya halkı yüzyıllardır çeşitli yabancı güçlerin tahakkümü altında ezildi. Önceleri Çarlık Rusyası, Prusya ve daha sonra da Hitler, Polonya halkına zulüm uyguladı. Şimdi bunların yerini Rus sosyal-emperyalistleri almıştır. Rus askerleri ve tankları Polonya'yı işgal altında tutmakta ve halka gözdağı vermektedir. Yüzyıllardır aralıklarla süregelen yabancı sömürü ve tahakküm dolayısıyla Polonya'da milli bağımsızlık, demokrasi ve devrim gelenekleri güçlüdür. Bugünkü halk direnişi de bu güçlü geleneklerin kanıtıdır.

Polonya halkının mücadelesi, sosyal-emperyalizmin Doğu Avrupa üzerindeki hakimiyetini sarsmakta ve Yeni Çarların Batı Avrupa'ya yayılma planlarının önüne dikilmektedir. Polonya halkı aynı zamanda, Rus boyunduruğu altında olan diğer Doğu Avrupa halklarına ve Sovyet halkına da örnek olmaktadır. İki süper devlete ve özellikle de Rus sosyal-emperyalistlerinin saldırı tehdidi ve yayılmasına karşı mücadele eden Avrupa halkları ve Türkiye halkı, Polonya'nın devrimci halkı ile dayanışma içindedir. Rus boyunduruğu eninde sonunda Polonya'da kırılacak ve revizyonist diktatörlük devrilecektir.

POLONYA'DA ZULÜM VE DİRENİŞ

Polonyalı Yazar Adam Mişnik Cezaevinden Yazıyor:

"Benim ülkemde insanlara yapılan haksızlık karşısında susmayı reddediyorum. Köleliğe evet demeyi reddediyorum. Ülkemde, iktidar sahiplerine uyduluk ilişkisini reddediyorum... Ülkemin ve halkımın geleceğine inandığım için haykırıyorum. Polonyalıların, hürriyet ve egemenliğe hakları olduğuna inanıyorum."

Radom kentinden 71 işçinin savcıya yazdıkları protesto mektubundan :

"Bütün olayların en itinalı bir şekilde incelendiği doğru değildir... Biz 25 Haziran 1976 olaylarında tutuklandıktan sonra polisler tarafından dövüldüğümüzü açıklarız. Her birimiz en azından, "küçük bir sağlık gezintisi" denilen şeyi yaşadık, yani sivil ve üniformalı polislerin oluşturdukları koridor içinden geçirildik ve kafamıza yumruk ve cop yağdı. Bir yere alınıp götürüldüğümüzde, arabaya bindirilirken ve indirilirken, her defasında yumruklandık ve tekmelendik. Sorgu sırasında işkence ile ifade vermeye zorlandık. Radom hapishanesinde ve karakollarda gardiyanlar ve polisler tarafından dövüldük..."

"Takip Edilen İşçileri Savunma Komitesi" nin kuruluş bildirisinden :

"Baskı tedbirlerinin uygulanması, iktidarın her gün hukuk kurallarını çiğnemesiyle atbaşı gitmektedir. Mahkemeler kararlarını hiç bir delile dayanmadan vermektedirler. İtiraflar elde etmek için zora başvurulmaktan çekinilmemektedir. Böyle durumlarda yardım yapması gereken örgütlerin, sendikaların hiç biri elini kıpırdatmamakta, sosyal yardım harekete geçmemektedir. Bu durum karşısında, halkın karşılıklı dayanışma ve yardımdan başka çıkar yolu yoktur. Nerde bir baskı kurbanı varsa, vatandaşlar kendilerini savunmak için örgütlenmek zorundadır. Kolllektif yardım yapabilmek için her yerde cesaret sahibi kimselere ihtiyaç vardır. Baskı, en temel insan haklarının, grev, çalışma, düşüncelerini serbestçe açıklama, toplantı ve gösteri haklarının çiğnenmesi demektir..."

Kim İl Sung'un ABÖ'ye mesajı

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Başkanı ve Kore Emekçiler Partisi önderi Kim İl Sung, Afrika Birliği Örgütü'nün (ABÖ) Zirve Toplantısına bir mesaj yollayarak, ABÖ'nün başarılarını kutlamıştır. Kim İl Sung mesajında şunları söylemektedir: "Afrika Birliği Örgütü Zirve Toplantısı emperyalizme, sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı koymak ve Afrika'nın tam kurtuluşa kavuşmasını ve birleştirilmesini sağlamak yolundaki ortak davada büyük bir rol oynamaktadır." Kim İl Sung mesajında, "emperyalizmin Afrika Ülkelerinin arasına kin ve nifak tohumları serperek onları bölmeye yeltendiği bugünlerde, Afrika halklarının aralarındaki birliği sağlamlaştırmalarının büyük önemine" değinmektedir.

ESTONYA'DAKİ SOVYET ÖĞRENCİLERİNİN YENİ ÇARLARA KARŞI GÖSTERİSİ

Rusya'nın Taşkent şehrinde Yeni Çarlara karşı gösteri yapan halka polis müdahale ediyor.

İngiltere'de yayınlanan Sovyet Tahlilleri dergisinin Rusya'dan yavaş yavaş dışarı sızan haberlere dayanarak bildirdiğine göre, geçen Aralık ayında Yeni Çarların faşist yönetimine karşı Estonya'nın Tartu şehrinde patlak veren bir öğrenci gösterisi, polis ve ordu tarafından vahşice bastırılmıştır.

Olayların gelişmesi, Estonya Tarım Akademisi ile Tartu Devlet Üniversitesi'nin 3 Aralık 1976 tarihi için bir gece düzenlemeleriyle başlamıştır. Büyük Rus şovenistlerinin milli baskı ve eritme siyasetlerine karşı içten içe yoğun tepkilerin bulunduğu bu Baltık kıyısı cumhuriyetinde, hazırlanan program yetkililer tarafından "keskinliği ve siyasi imaları" nedeniyle yasaklanmış, gecenin engellenmesi için polis ekipleri gönderilmiştir. Güvenlik kuvvetlerinin kuşattığı bina ve yurtlardan dışarı fırlayan öğrenciler, milli zulme karşı çıkan ve demokratik haklar talep eden sloganlarla yürüyüşe geçmişler, KGB (gizli polis) binasının önünden geçerken de, "Kahrolsun KGB!" diye bağırmışlardır.

Sabaha karşı 2:30'a kadar süren gösteri, sosyal-faşist yöneticileri paniğe uğratmış ve göstericileri bastırabilmek için ordu birliklerine alarm verilmiş, Tallinn'den özel KGB grupları yollanmıştır. Bütün caddelerde barikatlar kurulmuş ve nihayet itfaiye birlikleri bile öğrencilerin dağıtılması işinde yardıma çağrılmıştır. Çok sayıda öğrencinin tutuklandığı ve polis arabalarına sokulurken dövüldüğü görülmüştür.